

Sayı: 17 Eylül/Ekim 2024

2 Aylık İdeolojik Kültür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

*Devrimci İntikamla Soykırım Sistemini Parçalayalım,
Özgür Önderlikle Kadın Devrimine Doğru Yürüyelim*

EDITÖR

EYLÜL - EKİM 2024

DEVİRİMCİ İNTİKAM

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Yurtsever Genç Kadın dergimiz Eylül-Ekim sayısında "Devrimci İntikam" teması ile sizlerle. Bu sayımızda "Devrimci İntikamla Soykırım sistemini parçalayalım, Özgür Önderlikle Kadın Devrimine yürüyelim" şiyarıyla özelde genç kadınların devrimci intikam ruhunun önemine vurgu yaptık. Sayımızın kapsadığı aylar ile itibarıyla komploya en iyi en radikal cevabı genç kadınların, her gününü intikam alma anı olarak değerlendirip dönemin öncüsü rolünü oynayacaktır.

Bu aylar kadın mücadelemiz için Kadın Ordulaşmasının temellerinin atıldığı, bir çok kadın komutan arkadaşımızın şهادetlerinin gerçekleştiği aylardır.

Aynı zamanda Önder Apo'ya karşı gelişen uluslararası komplonun başlangıcıdır. Komplonun başlangıcı ile onlarca yoldaşımız "Güneşimizi Karartamazsınız" diyerek Güneş'in yoldaşı olmayı başardılar , ve o günden sonrada onlarca fedai devrimci yoldaş büyük intikam ruhuyla eylemlerini devam ettirdiler. Bizlerde yurtsever genç kadınlar olarak "Devrimci İntikam" ruhunu yaşatarak Yurtsever Genç Kadın dergisini okumaya çağırıyoruz.

GENÇ KALIN GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERİK PERSPEKTİFİ

Üçüncü Doğuş

6 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Genç Kadınlar! Komplocu Zihniyete Karşı Direniş Ruhuyla Zafere Koşmanın Zamanıdır!

11 PORTRE

Jinekê Milîtan A Li Ser Heqîqetê

14 İDEOLOJİ

Amed Zindan Direnişinden Zap'a PKK Militanlığının Zafer Ruhu!

19 DOSYA

Hakikat Şerbetinden İçmek

Komploya Karşı En Büyük Cevap, Jin Jiyan Azadi İle Verilecektir!

26 GERILLA KALEMİNDEN

İrade İnanç Ve Umudun Zirvesi, Kadının Önder APO İle Olan Fedai Yoldaşlığıdır

29 KADININ KALEMİNDEN

İrade İnanç Ve Umudun Zirvesi, Kadının Önder APO İle Olan Fedai Yoldaşlığıdır

32 JİNEOLOJİ

Kadın Ordulaşmasından Jineoloji'ye, Jin Jiyan'ın buluşması

35 KAPİTALİST MODERNİTE

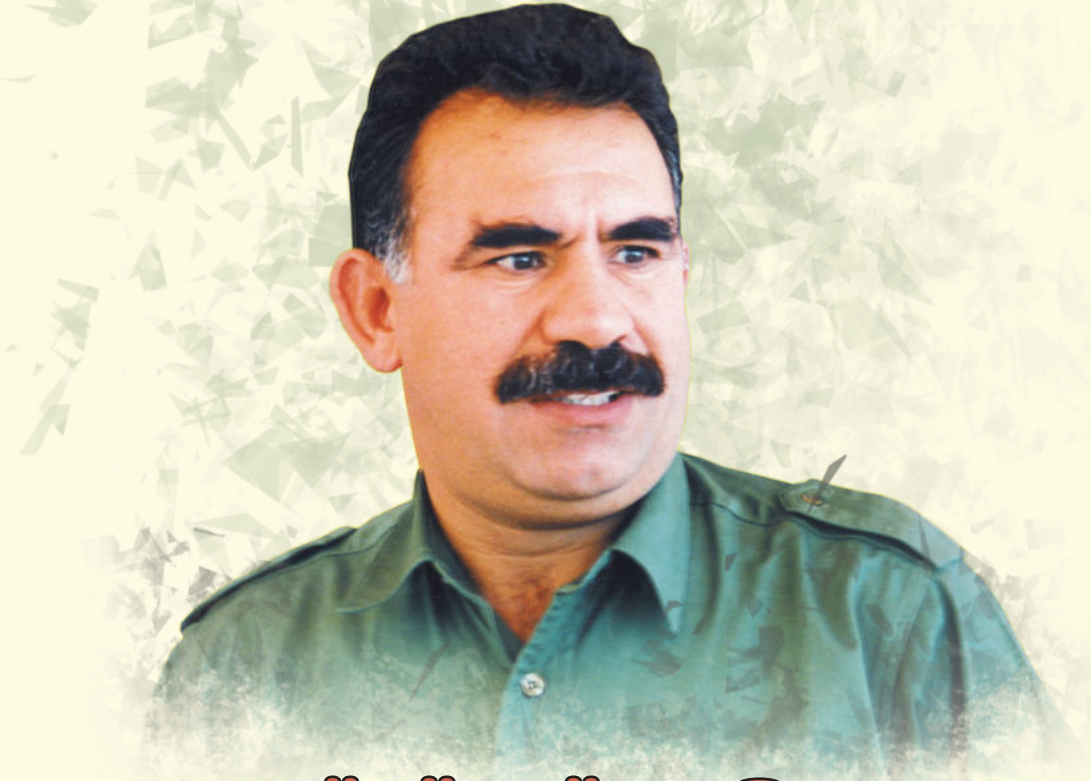
Genç Kadınların İntikamı, Düşmana Korku Vebası Salacak

38 KÜLTÜR VE SANAT

Li Hemberî Qirkirina Çandî Roj Roja Tolhildanê Ye

43 MİZAH

Toy Toydan'dan, Tew Tewlere Hadê Yoldeşler Lêxaaa...

ÜÇÜNCÜ DOĞUŞ

İmralı koşulları yalnız kişi olarak değil, Cumhuriyet ve halk olarak üçüncü bir doğuş anlamına gelmektedir. İkinci doğuş şiddet ve savaşıla doğmayı, temizlenmeyi ifade ediyordu. Doğada ve toplumda her olguda geçerli zıtlıkların varlığı ve birliği yasası gereğince şiddet temelinde yeterince uzun süren oligarşik cumhuriyete karşıtlık dönemi, yerini demokratikleşmeyle gerçekleşecek olan laik ve demokratik cumhuriyete bırakacaktır. Çelişkisiz gelişme sağlanamayacağı gibi, çözümsüz kalan anlamsız çelişkilerle sürekli boğuşmakla gelişmenin sağlanması şurada kalsın, ancak tahribat, yıkım ve krizler gelişebilir. Türkiye çelişkilerini yeterince anlamakta ve zamanında çözmekte geciktiği için doğal olarak kriz sürecine girmiştir ve bir türlü çıkamamaktadır. Süreç tüm güçler açısından yeniden bir doğuşu ve şekillenmeyi zorlamaktadır. Devletten ekonomiye, siyasetten hukuka, ahlâktan sanata kadar her alan sarsılmakta, bunalmakta ve krizle birlikte çözümünü aramaktadır. Benim İmralı sürecim bu gerçeği tetikleme anlamına da gelmektedir. Nasıl ki daha önceki süreç 'ben ve savaş' olgusu olarak anlam bulmuşsa, bu yeni süreç de 'ben ve barış' olgusu anlamına gelmektedir. Kurumsal olarak varlığımın

temel bir parçası, Kürt özgürlük bilinci ve iradesidir. Savaşla deneyimden geçen bu bilinç ve irade şimdi barış sürecinden geçmektedir. Savaş süreci anti-feodal ve anti-oligarşik cumhuriyet olarak kendini formüle ederken, barış süreci 'demokratik ve laik cumhuriyet' olarak özde ve biçimde kendini yenilemek biçiminde ifade etmektedir. Ayrılık ve şiddet arzu edilmiyor ve sistemden tümüyle dışlanmak isteniyorsa, Kürtlerin emekleriyle tarih boyunca Türklerle yaşadıkları devletleşme ve uluslaşma sürecinden zorla, inkâr edilerek dışlanmaması gerekmektedir. Barış, siyasetin ve hukukun Kürtlerin kültürel varlıklarını diledikleri gibi özgürce yaşayarak cumhuriyetle bütünleşmelerine yer vermesini şart kılmaktadır. Kişi ve önderliksel kurum olarak İmralı sürecim, bu çerçevede altında sorunu değerlendirmeyi gerektirmektedir. Faydacı ve ucuz kullanmacı zihniyetlerle bu gerçekleşmeyince, ister resmi devlet çevresinden, ister işbirlikçi Kürt çevrelerinden gelsin, geliştirilen inkâr, iftira ve imhacı yaklaşımlar ucu yine çıkmaza dayalı bir savaş dönemini dayatmaktadır. Bu oyuna düşmemek için çok duyarlı ve anlayışlı davranmakla birlikte İmralı'da maddi ve manevi

imhama dayalı bir gelişmenin tüm Türk ve Kürt özgür irade güçlerinin imhaları anlamına geleceğini bilerek, özgürlük savaşımının halklarımızın lehine sonuçlanması için, meşru savunma savaşının tüm stratejik ve taktik hazırlıklarının yarın savaş başlayacakmış gibi sağlam yürütülmesi, bu sürecin başarısının en temel koşullarından birisidir. İmralı'nın devlet, toplum, halkımız, PKK ve benim açımdan tarihsel anlamı budur. 15 Şubat komplosunun Avrupa, ABD ve AİHS açısından da doğru tanımlanması gereken bir anlamı vardır. Kürt özgürlük iradesine karşı girişilen ve kesinlikle hukuk dışı ve AİHS'ne aykırı olan gözaltı ve tutuklanma durumum, Türkiye Cumhuriyeti'nden ziyade, ABD ve AB kurumlarını hem hukuki hem siyasal olarak sorumlu kılmaktadır. Avrupa'nın üç önemli başkentinde gerileceğim veya içine konulacağım çarmıh (Kürtçe kelime: dört çiviyle çakılmak) veya tabutluğuma

vurdumduymaz kalan Rusların ve Hükümetinin herhangi bir insani ve ahlâki kaygı taşıdığına ihtimal vermedim. Ruslar para için feda etmeyecekleri bir değer olmadığını bu dönemde fazlasıyla kanıtlamışlardır. Avrupa Konseyi üyesi olarak Rusya, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine bağlıdır. Dolayısıyla parlamento durumunda olan Duma'nın bire karşı 298 oyla kabul ettiği siyasal iltica istemimi göz ardı edip, beni zorla Rusya'dan atması hukuk dışıdır. Bu da AB ve AİHM'ni ilgilendirir. Avrupa'nın mukaddes başkenti Roma'da çakılan üçüncü çivi Papanın gözü önünde çakılmıştır. Her ne kadar başta büyük insan Aziz Paul da Roma'da ilk öldürülen Hristiyan olmuşsa da, benim için ölümden beter bir süreç dayatılmamalıydı. Avrupa ve Roma çağdaş uygarlığı temsil ettiği iddiasındadır. Roma 2000'e bir yıl kala Saint Paul'a yapılan bir uygulamayı ikinci kez denememeliydi. Aynen onun gibi ben de

“Tarihin en eski bir halının varlığını ve özgürlük istemlerini de dillendirecektim.”

çivi çakılmıştır. Sonra ince bir kapitalist oyunla Afrika yamyamlarının elinden Türk uçağına atılmışım. Çarmıha ilk gerildiğim yer, başkent Atina'dır. Atina, ister şaşkınlığından ister kör intikamcılığından esinlenen gerici bir kültür ve korkak bir ruhla, Anadolu üzerindeki üç bin yıllık egemenliğini kaybetmesinin acısını çıkarmak istemiş; benden Anadolu Türklüğüne karşı ucuz ve ilkesiz bir zafer beklemiştir. Bunun pek mümkün olmayacağına anlayınca, sanki benim sahibim kendileriymiş gibi, Kıbrıs ve Ege'de bazı tavizler karşılığında bir hediye paketi veya bir kurbanlık koyun gibi Türk Hükümetine sunma ihanetinin tarihte eşi görülmemiş alçaklığını ve dostluk kitabında hiç yeri olmayan şerefsizliğini göstermiş; AB üyesi olarak, AİHS'ne karşı hukuk suçunu işlemiştir. Hiçbir karşı bahane ileri sürülmeden, bu olaydaki büyük ahlâksızlığı ve hukuk karşısındaki suçu nettir. Gerekirse bu çok sayıda tanık ve açıklamayla kanıtlanabilir. İkinci çivi Moskova'da çakılmıştır. Buna hiç şaşırmadım ve kızmadım. Şikâyet etmeyi de pek anlamlı bulmuyorum. En soylu değerlerine bile en aşağılık biçimlerde

Şam'dan geliyordum. Uygarlık üzerine bazı gerçekleri dilimin döndüğü kadarıyla anlatacaktım. Neden bu kadar kabul etmez duruma geldiler? 66 gün demirden bir kafes içinde tutar gibi, her tarafıma çelik gibi polisler yerleştirilerek gaddarca davrandılar. Ben henüz adını bile kabul ettirememiş, hiçbir insani hakkı tanınmayan tarihin en eski bir halkının varlığını ve özgürlük istemlerini de dillendirecektim. Bunun Avrupa siyasal ve hukuki değerlerine göre bir hak ve demokratik talep olduğu açıktır. Bu hakka hiç saygı gösterilmedi. Kaçırılmam için her şey yapıldı. Çarmıha gerilmenin bütün psikolojik işlevleri yerine getirildi ve postalandım. AİHM gerçekliğin bu yönü üzerinde durup, AB'ne biçim ve ruh vermiş olan başkent Roma'da neden böyle bir durum gelişti diye hesap sormalı ve gereğini göz önüne getirmelidir. Kenya'da ABD'nin rolü açıktır. Zaten ABD Başkanı kendi rolüne, yani teslim etme emrine sahip çıkmıştır. Bence Yunan İstihbaratıyla CIA'nin bu dolabı Türkiye aşkına çevirmedikleri kesindir. Ölümümün türklerin elinde gerçekleşmesini stratejik bir amaç olarak benimsediklerinden

**“Kürtler gerçeği gördükçe
güçlerine kavuşacaklar ve
adaleti gerçekleştirebileceklerini
kanıtlayacaklardır.
”gerçekleştirebileceklerini
kanıtlayacaklardır.”**

kuşku duymuyorum. İngilizlerin yaklaşımının da bu olduğuna inanıyorum. Bana göre kısmen benim kaba bir direnişçi gibi türk düşmanlığı yapmamam, kısmen de türk Genelkurmaylığının ihtiyatlı yaklaşımı, bu oyundan bekledikleri bombanın hem de benim şahsımda on binlerin canına mal olabilecek biçimde patlamasını önlemiştir. 21. yüzyılın bir Kürt-Türk çatışması yüzyılı haline gelmesi önlenmiştir. Fakat her iki tarafa da, hem Türklere hem de Kürtlere dostluk maskesi altında oynanan bu oyunun tarihte eşine hiç rastlanmayan, Bizans oyunlarından da beter en alçakça ve şerefsizce bir komplo olduğu açıktır. Hem Türklerin hem de Kürtlerin komponun bu yönünü mutlaka görmeleri gerektiği inancındayım. İsrail, benim dünya çapında tecrit ve teslim edilmemde belirleyici rol oynamıştır. Benim Ortadoğu'ya çıkışımı ve Kürt hareketinde yeni bir çizgi geliştirmemi stratejik açıdan kendine rakip ve tehlikeli bulmuştur. İsrail, geleneksel olarak Kürt hareketi denilince Irak Kürt işbirlikçi güçlerini esas almakta, çok yönlü ilişkilerle onlar vasıtasıyla tüm Kürtleri stratejik bir ağ içine almaya çalışmaktadır. Bu ağı parçalamam ve oldukça bağımsız hareket etmem, ayrıca işbirlikçilerin hareket sahalarını sürekli daraltmam ve Arap sahasında çok kalmam, hakkımda dünya çapında strateji geliştirmelerine yol açtı. İsrail için sanırım Arafat'tan çok daha fazla istenmez bir durum arz ediyorum. Türkiye'yle benim hakkımda stratejik

ittifaka girmelerinde bu etkenler temel rol oynamıştır. Bu stratejinin İsrail sağına ait olduğundan kuşku olmamakla birlikte, solu temsil eden Şimon Perez çizgisince ne kadar benimsenip benimsenmediği açığa çıkmış değildir. İsrail 9 Ekim 1998'den önce bana el atmıştır. 6 Mayıs 1996 bombalamasından haberi ve desteği vardır. Yunanistan'ın ne kadar taşeron olarak kullanıldığı incelenmeye değer bir konudur. Başbakan Primakov'un beni Moskova'dan sürmesi kesinlikle İsrail ve Yahudi lobisiyle bağlantılıdır. Bizzat son seferinde Ariel Şaron'un geldiğini hatırlıyorum. İtalya'yı ABD üzerinden sıkıştıran da İsrail'dir. Londra'da, Avrupa'da istenmeyen adam olarak tavrı çizilmesinin arkasındaki gücün de MOSSAD olduğu güçlü bir olasılıktır. ABD'yi aleyhimde teslim etme emrini vermeye zorlayan da Yahudi gerçeğidir. Ben İsrail'in bu tavrını hep Çıkış'ta Musa'nın başına getirdikleri ve belki de öldürdükleri tavra benzetirim. Demokratik bir Ortadoğu'da Yahudi halkının da yerinin olmasını hep isterim. Yine Yahudi bilim, sanat ve felsefe gücüne hayranlık ve saygı duydum. Bana karşı yaptıklarıyla kendilerine çok zarar verdiklerini her geçen gün daha iyi anlayacaklardır. Kürtler bu yönlü gerçeği gördükçe daha çok uyanacaklar, güçlerine kavuşacaklar ve adaleti gerçekleştirebileceklerini kanıtlayacaklardır.

GENÇ KADINLAR! KOMPLOCU ZİHNİYETE KARŞI DİRENİŞ RUHUyla ZAFERE KOŞMANIN ZAMANIDIR!

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Bugün ülkemizde özgür Kürtlüğü yok etme temelinde yürütülen kirli bir özel savaş ve buna karşı gelişen devrimci intikam mücadelesi ve savaşı veriliyor. İşbaşındaki özel savaş rejimi akp- mhp faşist iktidarı adeta bir alışkanlığa dönüştürdüğü kan dökme tutkusunu tüm topluma yaymak için yoğun bir çaba harcıyor. Bunun en bariz örneğini bugün Kürdistan dağları başta olmak üzere insanlık adına direnen özgürlük gerillasına karşı yürüttükleri kirli savaş politikalarında görmekteyiz. İnsanlık tarihinde benzeri olmayan bu ahlaksız savaşa karşı zafer ruhuyla Kürdistan dağlarında direniş, en görkemli bir şekilde yaşanmaktadır. Bu faşist rejime karşı Kürdistan özgürlük hareketimizin öncülüğünde yürütülen devrimci intikam mücadelemizin başta Ortadoğu olmak üzere hızla bütün dünyaya hakikat ışığı ve umudu olduğunu görmekteyiz. Bu gerçeklikle beraber mücadelemizin direniş öncülüğünü RÊBER APO'nun yaptığı gün gibi ortada olan ve asla unutmamamız gereken bir gerçektir. ÖNDER APO bizim mücadele öncümüz, bilincimiz ve en büyük varlık gerekçemizdir. T.C

çetelerine ve 21.yy tekniğine karşı amansız bir savaş yürüten özgürlük gerillası da gücünü ve iradesini işte bu özgür Önderlikten almaktadır. Özgürlük Önderimiz 26 yıldır İmralı yüksek güvenlikli zindanında mutlak tecrit koşullarında direniyor. Önder APO 42 aydır mutlak iletişimsizlik, haber alamama başta olmak üzere avukat görüşleri de dahil olmak üzere her türlü siyasi-hukuki hakların tecrit edilmesi karşısında direniyor. İmralı adasında 26 yıl boyunca uluslararası komplo çerçevesinde yönetilen saldırılar karşısında Önderlik, özgürlük hareketi ve halk olarak Kürt tarihinin en büyük direnişini yaşıyoruz. Böyle bir direnişin gelişmesi ve cevap olunabilmesi için biz genç kadınların her şeyden önce komplo gerçeğini doğru ve yeterli anlamamız gerekir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

9 Ekim 1998 yılında Önderliğimize karşı gerçekleşen uluslararası komplo sıradan bir komplo değildir. İnsanlık tarihi boyunca görülen en kapsamlı, sistemli ve özel olarak geliştirilen ve uygulanan bir komlodur. Bu yönüyle Önderliğimizi esaret altına alan ve hiçbir siyasi-hukuki haklarını tanımayan bir

komplot gerçeği olduğu ve bunun karşısında Önderlik çizgisinde mücadele eden bir örgüt ve halk hareketinin varlığı düşman için en büyük savaş gerekçesidir. Önderliğimize bu en ağır tecrit ve işkence politikalarını uygulayan düşmanın, Önderliğin düşüncesini, felsefesini yani paradigmasını pratiğe geçirecek, yaşamsallaştıracak ve yaygınlaştıracak olan bir örgüte ve halka dönük, kuşkusuz en vahşi yöntemlerle saldırarak baskılarını derinleştirmek ve komplo suçu sonuca götürmek isteyeceklerdir. Buyünüyle genç kadınlar olarak komploya karşı en radikal, devrimci intikam ve tutum derken duruşumuz ve pratiğimizle

kadın ve gençlik olmak üzere bütün halklar üzerinde uyguladıkları asimilasyon, soy kırım ve yozlaştırma politikalarının sistemleşmiş hali olan özel savaş uygulamalarının toplamı olan İmralı Özel Savaş Zindanında önderliğimiz üzerinde uygulamak ve sonuç almak istiyor. Bu dönemde en kirli, çirkin ve sinsî politikalarını devreye koymuş bulunmaktalar. Kürt halkının yeniden dirilmesinden duyulan korku ve endişe merkezi hegemonyanın bizzat devreye girmesiyle bu kirli komplot gerçekleşmiş ve 9 Ekim 1998'den bugüne her geçen gün daha da ağırlaşarak devam etmektedir. Fakat komplot, tecrit ve izolasyona rağmen Önder Apo'nun

“Başta kadınlar, gençler ve bütün ezilen halkların özgürce ve demokratik bir şekilde yaşayabilecekleri bir yaşam ve onun inşa perspektifini oluşturmuştur”

ne kadar cevap olduğumuzu sorgulamalıyız. Bugün Önderlik paradigması Kürt halkı başta olmak üzere Ortadoğu ve dünya halklarının kültürünü temsilini ifade ettiği iyi bilinmektedir. Bundan kaynaklı Önderliği sahiplenmek ancak düşmana karşı devrimci intikam bilinciyle en ileri düzeyde, görevlerimizi yerine getirme ile mümkündür. Komplonun derinliği, amacı ve hedefi doğru anlaşıldığı taktirde bu komplot karşısında amansız bir mücadele yürüten Önderliğimizin direnişi ve buna denk düşen gerilla direnişi de daha doğru anlaşılacak ve zafere ulaştırma temel hedefimiz haline gelecektir. Egemen güçler, tarih boyunca başta

felsefesinin, insanlığın umudu, bilinci ve iradesi olmasının önüne geçememiştir. Rêber APO, tarihte eşi benzeri görülmemiş esaret koşullarında ve Gladio'nun da içinde olduğu Kürt halkına dönük özel savaşın uygulama merkezi olan İmralı zindanında komplo suçu boş çıkarmanın en büyük pratiğini sergilemiş ve yeni bir doğuş niteliğinde olan Demokratik Ulus Paradigmasını geliştirmiştir. Böyle bir zeminde ezilen ve mücadele eden bütün halkların zafere ulaşma ve kazanma umudunu yeniden yeşerterek komplonun amacına ulaşmasının önüne de geçti. Önderliğimizin bu kirli komploya karşı cevabı yeni yaşam paradigması

temelinde olmuştur. Başta kadınlar, gençler ve bütün ezilen halkların özgürce ve demokratik bir şekilde yaşayabilecekleri bir yaşam ve onun inşa perspektifini oluşturmuştur. Bugün özgürlük mücadelesi veren bütün kesimlerin en yaşamsal ihtiyaçları olan tüm arayışlarına cevap olmuştur. Önderliğimizin erkek egemen sistemine karşı geliştirdiği özgür yaşam perspektifini yani düşünsel yaratımı anlamak ve bunu kendimizde gerçekleştirmek genç kadınlar olarak en başta bizlerin en radikal şekilde mücadelesini vermek ve zafere ulaştırmak durumundayız.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Komplo gerçeğini bu yazıyla tekrar dile getirip anlatmamızın nedenini iyi anlamamız ve bilince çıkartmamız gerekiyor. Genç kadınlar olarak yaşanan komplo gerçeğini ne kadar kavramış ve bilince çıkartmışız. Komploya karşı nasıl bir tutum ve tavır içindeyiz. Kendimize karşı cesurca her gün bu soruları sorup cevaplarına yoğunlaştığımızda aslında nasıl bir pozisyonda olduğumuzu daha iyi göreceğiz. Kendisini bu özgürlük mücadelesine adayan gençler ve genç kadınlar olarak en başta da komplonun neyi hedeflediğini, nasıl bir gençlik, kadın, toplum ve yaşam amaçladığını anlamamız gerekiyor. Bu gerçeği anlamadan ben önderliğe ve örgüte bağlıyım ve komploya karşıyım demek ne yazık ki pratiği olmayan içi boş bir söylemden öteye anlam ifade etmez. Eğer sistem karşıtı bir duruştan, mücadeleden

yine sistem dışı bir yaşamdan bahsedilecekse bugün Kürdistan'da yaşananlara dönüp bakmak gerekiyor. Faşist akp-mhp rejimi halkımıza, kadınlara ve gençlere karşı en yoğun saldırılarını gerçekleştirip sonuç alıyorsa, bu bizim sisteme karşı yürüttüğümüz pasif mücadeleden kaynağını almaktadır. Halkların, Önder Apo'nun paradigması ile yaşadığı toplumsal uyanışı ve zihniyet dönüşümü karşısında düşmanın Kürdistan'ın her sokağında fuhuş, uyuşturucu madde kullanımı, ahlaki çökertme ve sahte aşk oyunları ile gençleri ve genç kadınları ağına düşürme politikaları sonuç alıyorsa burada en başta kendi duruşumuzu sorgulamalı ve bir an önce ölüm uykusundan uyanışı gerçekleştirmeliyiz. Yine Faşist rejimin son dönemlerde halkımıza karşı 90'lı yılları aratmayan Kürtçe diline, şarkılarına ve halaylarına yönelik saldırılar, bir yandan Türkiye toplumu içinde faşist ırkçı yapılanmayı derinleştirirken, bir yandan da Kürt halkı içinde anadilini konuşurken bile korku yaratmayı hedeflemeleri de bunun bir parçasıdır. Türkiye'de bugün egemen olan faşist-ırkçı zihniyet Özgürlük hareketimizin ve onun şahsında Kürt halkının varlığını tasfiye etmeyi Türkiye devletinin varlık-yokluk sorunu haline getirmiştir. Bu nedenle de saldırıların dozu her geçen gün artmakta ve artmaya da devam edeceği de açıktır. Ortaya çıkan bu sonuçları nedenleriyle birlikte doğru anlamak ve bununla yaratılmak istenilen toplumsal çözülüşün önüne geçmek ve boşa çıkarmak ancak doğru bir ideolojik mücadeleyle

olur. Komplonun halen yakıcı bir şekilde devrede olduğunu düşmanın günümüzdeki yoğun saldırılarından anlamamız gerekiyor.

Önderliğimizin savunmalarıyla komplonun tüm yönelimlerini kırarak geliştirdiği demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmayı anlamak, bilince çıkarmak ve yaşamın her alanına yedirerek kendimizde gerçekleştirmek bizleri devrimci intikam savaşımızda zafere götürecektir. Önder Apo: “Vicdan ile özgürlük arasında da güçlü bir bağlantı vardır. İnsanın özgürleşmesi sorumluluk altına girmesiyle başlar. Yani insan bilecek, bir şeylerin sorumluluğunu hissedecek, bir şeyleri düzeltmesi gerektiğinin farkına varacak ki görevlerini yerine getirebilsin. Sorumluluk sahibi insan arayışçıdır. Bütün insan arayışları içerisinde özgürlük arayışı, vicdan ve ahlakla en yakın ilişkili olandır. Özgürlük kendi içerisinde bir arayıştır. Özgürlük, yaşamı yaşanır duruma getirmektir, kendi iradesini bilmektir, kendi sorumluluğunu bilmektir, toplum içerisinde şekillenen bir üye olduğunun bilincine varmaktır. İnsanlaşmak özgürlüğün kendisidir. İnsanlaşmanın kendisiyle anlatmaya çalıştığımız şey yaratmak,

değiştirmek, paylaşmak, sorumluluk duymak ve diğer insanların acılarını ve mutluluklarını hissetmektir. Bütün bunlar aslında birbirlerini tamamlayan hususlardır” demektedir. Bunun için de ne kadar öz bilinç ne kadar kendin olmak o kadar özgürlüğe bir adım daha yakınlaşabilmektir. Özlemine duyduğumuz yaşama ulaşmak sorumluluk duygusu ve vicdan sahibi olmakla mümkündür. Genç kadınlar toplumun kök hücresidir, bundan kaynaklı da sürekli bir arayış ve sorgulama dinamizmine sahiptirler. Bu arayış ve sorgulama dinamizmiyle böylesi tarihi bir süreçte her genç kadının ben kimim ve ne yapıyorum sorularına en radikal bir şekilde cevap verip bu cevaplar doğrultusunda vakit kaybetmeden harekete geçmelidir. Genç kadınlar toplumunda öncünün öncüsü konumundadır. Fakat aynı zamanda mevcut kapitalist modernite sisteminin sahte yaşam alışkanlıkları içerisinde en fazla eritmeye çalışılan kimliktir de. Dolayısıyla böylesine kirli bir sistemde olduğu müddetçe bu soruların esas cevaplarına ulaşmak ve pratiğe geçirmemiz de mümkün değildir. Haliyle bu pozisyonda yetersiz yoldaşlığımızın, yetersiz mücadelemizin özeleştirisini de veremeyiz. Bu durumda tarihimizde büyük

“Vicdan ile özgürlük arasında da güçlü bir bağlantı vardır. İnsanın özgürleşmesi sorumluluk altına girmesiyle baidar”

kazanımlar ve zaferler elde etme fırsatımız varken bu fırsatları değerlendirmedik için tarihin çöp sepetine atılmaktan kurtulamayız. Bu yüzden Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayana dek, buna ekmek ve sudan daha fazla ihtiyacımız olduğunun bilinciyle, bu faşist, işgalci rejimden hesap sormalı, devrimci intikam temelinde sonuç alana kadar her yerde öz savunmamızı geliştirmeliyiz. Onurlu bir yaşam için önümüzde başka bir seçenek yoktur. Bu bilinçle görevlerimizi daha fazla

gerekiyor. Bugün İran'dan Hindistan'a sokaklara ve meydanlara akan kadınların "Jin Jiyan Azadî" sloganlarını haykırması ve yılların karanlık erkek egemenliğine karşı cesaretle mücadeleye girişmelerinde Önder Apo'nun kadın özgürlükçü paradigmasından kopuk ele alamayız. Ve bugün kadın özgürlük sorunu başta olmak üzere tüm Ortadoğu'nun temel sorunlarının çözüm yolunun Önder APO'nun özgürlüğünden geçtiğini herkes görmektedir. Bunun için Önder APO'nun fiziki özgürlüğünü

“Önderliğimizi doğru anlamak ve uygulamak ancak önderliğimizin geliştirdiği kadın kurtuluş ideolojisini kişiliğimizde ve yaşamımızda uygulamakla mümkündür”

ertelemeyen radikal eylem ve mücadele tarzıyla sürece cevap olabiliriz. Genç kadının bu süreçteki öncülük rolü ve katılımı belirleyici olacaktır. Zaferle sonuçlanacak bu tarihi süreçte kendi öz irademiz ve değerlerimizle ancak bizler, yani genç kadınların devrimci intikam ruhu sürece doğru öncülük edebildiğimiz takdirde başarı kaçınılmaz olacaktır. Yıllarca çok değerli yoldaşlarımızın bin bir emeğiyle örülen özgür kadın mücadelemizin artık erkek egemen sistemini ve güçlerini tarihten silip atacak ve yerine özgür kadın eksenli demokratik yaşamı kurabilecek bir aşamaya ve düzeye gelmiştir. Şimdi bu gücümüzün farkına ve bilincine varıp yaratılan bu değerlere dayanarak toplumdaki öncülük rol misyonunu yerine getirmenin zamanıdır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Önderliğimizi doğru anlamak ve uygulamak ancak önderliğimizin geliştirdiği kadın kurtuluş ideolojisini kişiliğimizde ve yaşamımızda uygulamakla mümkündür. Bugün Kürdistan başta olmak üzere Ortadoğu ve dünya toplumlarında değişim isteğinden doğan sancıları görmeliyiz. Bu değişim taleplerine Önder Apo'nun felsefesinin yaratmış olduğu umudu ve etkiyi görmemiz

sağlama hedefiyle başlatılan “Önder APO'ya Özgürlük, Kürt sorununa siyasi çözüm” hamlemiz büyüyerek tüm dünya halklarını ortak mücadele saflarında birleştirip zafere götürme yolunda hızlı adımlarla ilerlemektedir. Şimdi özgürlük devrimimizin ayak sesleri dört bir yandan işitilmekte ve bundan duyulan korkudan olsa gerek, Önderliğimiz şahsında “Özgürlük” diyen herkes her türlü saldırı ve baskı ile susturulmaya ve umutları karartılmaya çalışılmaktadır. Bu gerçeği iyi görerek tarihten doğru dersler çıkarmak ve asla karamsarlığa, umutsuzluğa geçit vermeden, Sara'ların, Beritan'ların, Sema'ların izinden aynı kararlılıkla yürümek ve zafere odaklanmanın tam da zamanıdır. Önderlik tarzı ve temposuyla düşmanın her saldırısına karşı hamlesel bir çıkışla cevap verip özgür yaşamı ilmek imek inşa etmek en büyük görev ve sorumluluğumuzdur. Unutmayalım ki bizlerinde, bugüne kadar onlarca bedel ödemiş olan halkımıza ve komploya karşı bedenlerini birer ateş topuna dönüştüren kahraman fedai şehitlerimize intikam borcumuz var. O halde hiç vakit kaybetmeden fedaice direnişe geçmeli ve devrimci intikam ruhuyla zafere koşmalıyız.

Ey welat!

Di keyvekê tijî de

Min xewnên xwe danî ser milê xwe

û min xwe spart bilindahîyan

Mirina ku di zîkê te de tov dide

Jiyaneq ne kêjayî jîyanê

Ew kêrsa ku dabû li ber devê namnuyê bû.

Di vê valahiya bê aso de ku zîlm serdest e

Li min tê ku ez mîna gerîllayekî bîkênim

Li ser axa dilê min a bi bereket

Min tenê evîna te jîyan kir

Nika di vê serê makhserî de

Ev dirûna evînê ye, jîyana min

Jinekê Milîtan A Li Ser Şopa Heqîqetê

Cizîr, Cizîra Botan. Mala qedîm a vejîn û berxwedanê. Dilê dêrîn a Botanê ku her dem ber bi azadiyê ve lêdixe. Bajarê pîroz ku xwedawend afirandin. Bajarê evîna destana Zînê û paytexta şehîd û şehîdan ku gelek leheng afirandin.

Di dîroka mirovahiyê de hin tişt hene ku carinan qederê diguherînin û dibin sedema destpêken nû. Carinan ev bûyerek, carinan lehengek, carinan bajarek, carinan çirûskek e. Cizîr yekane bajarê serhildanan e ku van hemûyan dihewîne. Li cihê ku dijmin gotiye “Me hêviyên wan kuşt” Bajarê neşikestî ye ku hêviyên xwe ji hembêza xwe belav dike û li seranserê Kurdistanê belav dike. Cizîra pîroz bajarê rûmetê ye, ku zarokên xwe ji dilê xwe şandiye çiyayên azad jibo ku lehengiya layiqî dîroka xwe bike.

Heval Vejîn Jîyan di sala 2000'an de, piştî komploya navneteweyî salek di nava

malbateke welatparêz de weke zarokekî vî bajarê birûmet hat dinê. Hem bi çanda welatparêziya taxa Cûdî ya ku lê ji dayik bûye û hem jî bi tevlîbûn û şehadeta malbata xwe di temenekî biçûk de partiyê nas kir.

Di sala 2015'an de dewleta Tirk a faşîst li dijî herêmen parastinêyên Bakur û bi giştî Herêmên Parastina Medyayê dest bi êrîşeke berfireh dike. Li hemberî van êrîşan ciwanên Kurdistanê helwesteke dîrokî nîşan dan, li gelek bajaran xendek kolandin û bûn çeperên berxwedanê. Cizîra Botan, bajarê serhildanan jî yek ji wan cihên ku mînakeke bi heybet a berxwedana parastina gel nîşan dide. Nehîştin dijmin bikeve hundir û şer lê dijwar bû. Helwestên

Mehmet Tûnç ên li hemberî êrîşên qirkirinê yên dijmin gelekî zelal in. Wê ti carî teslîm nebin, heta nefesa xwe ya dawî li dijî faşîzmê li ber xwe bidin. Destana berxwedanê bi pêşengiya bi dehan ciwan û jinên ciwan tê nivîsandin.

Heval Vejîn yek ji şahidên herî nêz ên vê destanê ye. APOGER'ekî şahidê bingeînê îrade û berxwedanê ye. Ev hemû taybetmendiyên ku wî dîtiye rêça wî diyar dike. Ew ê bi tenê li tiştên ku dibîne têr nebe, ew zanebûna xwe ve berpirsiyartiyên mezin hilgire li ser milê xwe.

Ne pêkan e ku em vê jiyana şaş a ku pergale daniye pêşiya me rast bijîn. Ji bo vê jî ji bilî bûyîna Zîlan, Bêrîtan û Viyanate li ser şopa xwedawendan ti rê nemaye. Û ew jî bi hemû dilpakî û bê dudilî vê rêyê hildibijêre.

Ji Cîzîra Botan derbasî Nisebîna rengîn dibe û li ser şopa Dersîm û Hebûna soza şopandina van qehramanên mezin dide ku bibe neferekî riya azadiye. Derketina xwe ya ji Cîzîra Botan de Ş.Vejîn wisa pênase dikir; " Min piştî xwe dabû Cîzîra Botan û edî ez rewîyekê Merdîne bûm, lê giraniya hemû dîrokê ketibû ser mile min û linge min, min pêşde nedibir. Ez zivîrîm û min piştî xwe meyze kir û min got; " Wê vêger çêbibe, wê vêger li ser esase întîqamê çêbibe" bî vî rengî soza xwe dide û çawa digihîje Merdîne dikeve nav lêgerekê ku xwe bigihîjîne ew gotina ku bi salana jê re her wek mucîzeyekê, wek sihrekê hatibû "heval" en bibîne û bibe parçeyek jiwan hevalen. Nîsabîna Rengîn bi qehreman û fedaîyên

Ciwan de beşdarî xebatên ciwanan dibe. Di sala 2016 de Li çiyayên bedewiya xwedawenda de perwerdeya Ş.Leyla Şaylemez dibîne. Li wê dere bi ços u kelecana guhertinê hemu xweşikiya jiyanê di xwe de dihweine. Her roj di kesayeta xwe de felsefeya Rêber Apo duhune. Dema yekem derbasî akademî dibe pirsra ku yekem ji hevalan dike " dibêje ma ev akademî çend mehe lazime ez xwe zu perwede bikim jiber şoreş heye lazime ez biçin bakur Heval li wir di şer dene " dema vê dibêje ewqas li beramberî dijmin bi hêrse ku agir ji çavê wê yê xezalî dibarîya. Jiber berpirsiyarîya wê li beramberî rêhevala asteke pir xurt debu.her manewyata kul i nisêbine qezenc kiribu Dema tevlibuna akademî ji rol û misyona giraniya şerê li Cizir û Nisêbinê debu. Di demeke kin de xwe her roj xwedi dikir. Di akademi de xwe perwerde dike û dibe milîtanekî APOGER'î.

Bi taybetî piştî perwerdê jî dmek li qada çiya dimine di mile askeri de xwe pêş dixê û idi Heval Vejîna ciwan ji bo her erk û berpirsiyari amade bu. Piştî demekê li qadê weke Şengal û Rojava di gelek waran de xebatên giring dike. Taybet piştî demekê xebat meşandina li qada disa bere xwe dide wargeha xwe qadê Çiya. Dema tê wir jî jiber erken hin diwartir xwe amade bike di ocaxa PKK ya Ş.Sakine Cansiz de perwerde dibîne bi hemu şaneyê xwe dixwaze xwe perwerde bike û bibe pêşengeki rast ya

"Wê vêger çêbibe, wê vêger li ser esase întîqamê çêbibe"

xwe ve jê re hembeza xwe vêkiribû. Edî Vejîn bûbû lêgervanek ji heqîqeta Rêber Apo ku ji bo wê "jinûve hatine dine bû ev" jiber vê yeke edî ew bûbû VEJÎN JIYAN!

civakê.jiber wê bê navber tekoşinek rêxistinî û birdozî dide meşandin. Heval Vejîna Ciwan idi berpirsiyartîyê hin girntir rakiribu bi wê hezkirina xwe ya jin û Rêhevalê xwe idaya xwe ya şoreşê zelaltir ve berbi erken nuve rêket.

Piştî ku Heval Vejîn tevlî dibe, di nava Komale

Heval Vejîn Ji ber helwesta xwe ya îdeolojîk a bê tawîz ji aliyê rêhevalên xwe û qadên ku lê dixebitî zav tê hezkirin û di demeke kin de bi helwesta xwe ya fedaî derdikeve pêş. Rastiya ku di hemû biryarên ku xebata xwe de girtiye de bînavber û zelal bû, ev kûrbûna wî ya di îdeolojiya Rêbertiyê de îfade dike.

in nava têkoşînê. Heval Vejîn bi fedekarî û dîlnizimiya xwe û bi helwesta xwe ya îdeolojîk derdora xwe bi coş û morala xwe bandor kir.

Yên ku dixwestin civakê azad bikin divê pêşî xwe azad bikin. Ji bo vê jî ev jina ciwan a ku ji dilê Cizîra Botan derketibû, xwe ji hemû taybetmendiyan koledariyê yê pergalê paqij kiribû. Ew jineke milîtan a li ser şopa heqîqetê,

*“Di dilê xwe de evîna
azadiyê bi hismendiya
xwe re kir yek û rêwîtiya
xwe ya ber bi heqîqetê ve
domand”*

Di dîrokê de koletiya yekemîn li ser jinan ve hatiye destpêkirin. Lewma êdî azadiya civakê ancax bi azadiya jinê pêkan bû. Ji ber vê yekê Heval Vejîn di dilê xwe de evîna azadiyê bi hismendiya xwe re kir yek û rêwîtiya xwe ya ber bi heqîqetê ve domand. Yek ji taybetmendiyan wî yê herî diyar ew bû ku tiştên ku dizanibû bi xwe re sînordar nedikir. Polîtîkayên qirêj ên dijmin li ser ciwanên Kurdistanê eşkere bû. Dijmin ciwan û jinên ciwan, bi jiyana yoz û çandek qirêj, ber bi tola tiryak û fuhûşê ve kişand. Bi vê armancê dihat xwestin ku di şexsê ciwanên Kurd de gelê Kurdistanê lewaz û bêhêvî bihêlin. Heval Vejîn bi çeka xwe ya herî xurt, bi hismendiya xwe ya rêxistinî, li hemberî vê têkoşîneke bêhempa daye. Ciwanên Kurd û Ereba perwerde kir û bi afirandina hismendiya civakî ew xist

APOGER bû. Dibe ku li Botan, Dêrsim û Bakur de nekarîbû xeyala xwe ya gerîla pêk bîne, lê ber bi wê ve diçû. Çawa ku 8 sal di jiyana xwe ya têkoşînê de bi têkoşîneke tîr û tîjî derbas kir, jiber tekoşîna xwe ya dijwar ji çavê dijmin re bubu kelem di her hênaseya xwe da tol ji dimine qirker digirt her wiha bi xeta berxwedanê disa tekoşînek hin xweşiktir jimere huna bi şhadeta xwe re jî di navbera Berxwedana 14'ê Tîrmehê û Pêngava 15'ê Tebaxê de bû pirek.

Bi vê pira ava kiriye re emê bibin rêwiyê tekoşînapiraaazadîya Serkeftinê ya tola Vejanan...

AMED ZİNDAN DİRENİŞİNDEN ZAP'A PKK MİLİTANLIĞININ ZAFER RUHU!

12 Eylül'ün "her anı bir ölüme bedel" ağır işkence koşullarında "Düşmanı sevindirmemek için bir AH! Bile demedim" diyerek kadın özgürlük mücadelemizde savaşıp özgürleşenlerin, özgürleştikçe güzelleşenlerin Sembolüdür Ş.Sara...

1970'lerin başlarında tüm dünyada 68 devrimci gençlik kuşağının yarattığı bir atmosfer olsa da Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da durum tam tersinedir. Türkiye Ortadoğu'daki üç önemli ülkeden biridir. İran, İsrail ve Türkiye. Bu süreçte İsrail'in yaşadığı iç savaş, İran şahının devrilmesi Türkiye'yi her üç ülke içerisinde "en güçlü olan" konumuna getirmiştir. Dolayısıyla NATO'nun Ortadoğu'daki gücü olabilecek konumundadır. NATO Türkiye'yi büyük bir güç haline getirmek için darbe ile orduyu yönetime getirmek, bununla hakimiyetini mutlak kılmak istemiştir. Esas kaygısı da Türkiye'de devrimci

bir örgütlenmenin ya da ayaklanmanın olmasıdır. Tüm dünyayı saran 68 Devrimci gençlik kuşağının Türkiye'de de ayak izlerinin duyulması ve yükselmesiyle Türkiye solunda tarihe isimlerini yazdıracak devrimci önderler, gençlik önderleri açığa çıkmış ve bu döneme öncülük etmişlerdir. Bu dönemde Önder Apo'nun çocukluğundan başlayan çelişkileri ve arayışları onun devrimci mücadelede karar kılmaya ve tarihi bir öneme sahip olan "Kürdistan Sömürgeci" tezinin ortaya çıkışına zemin sunmuştur. Bu dönemde kimi Kürdistanî gruplar olsa da kendilerini Kürt olarak tanımlamaktan bile kaçınan ve Kürdistan ismini anmaya bile çekinen bir pozisyondaydılar. Haliyle bu ortamda Önder Apo öncülüğünde ilk ideolojik grubun örgütlenmesi ve Kürdistan'a yönelmesi Apo'cuların ne diğer sol örgütlere ne de kendilerini Kürdistan devrimcileri olarak tanımlayan diğer gruplara benzemediğinin

erkenden anlaşılmasına ve devamı günümüze kadar gelen saldırı, şiddet, yozlaştırma, asimilasyon ve soykırım saldırılarının başlayacağı bir süreç olmuştur. Daha ilk grup aşamasındayken Maraş katliamıyla başlayan bu süreç 12 Eylül Askeri Darbesi ile zirveye ulaşmıştır. Ardından 12 Eylül OHAL uygulamaları bir sistem olarak yerleşmiş ve günümüze kadar Kürdü imha ve inkâr amaçlı devam etmiştir. 1980'lerin başında devlet Apocu'larla savaşılabilecek tüm güçleri devreye koymuş ve Apoculara karşı topyekûn bir saldırı başlatmıştır. Bu süreçte kendilerini Kurdistan devrimcileri olarak tanımlayan kimi gruplar da Ulusal Demokratik Güç Birliği adında bir oluşum örgütlemiş ve saldırıların başını bu oluşum çekmiştir. Tabi bu süreç başlamadan önce Türkiye solunun devrimci önderlerinin katledilmesi ve hareketlerinin tasfiye edilmeye çalışılmasıyla ardından Apoculara dönük yapılan bu örgütlü ve planlı saldırılar Önder Apo'nun bir darbe hazırlığı olduğunu öngörmesine ve erkenden tedbir almasına zemin sunuyor. Suriye'ye çekilme, Lübnan'da hazırlıkların yapılması ve belli bir kadro yapısının buraya çekilip eğitilmesi bu dönemde Önder Apo'nun öngörülü ve tedbirli

hareket etmesiyle hareketin tasfiyesinin önüne geçmiştir. Hatta bu süreçte Önderlik Türkiye soluna özelde de DEV-YOL'a haber gönderiyor, "Darbe olacak tedbir almalısınız, Lübnan'da hazırlıklarımız var burada yedek gücünüzü oluşturabilirsiniz" diyor. Fakat DEV-YOL'un cevabı; "Bu süreçte böyle bir darbe olmaz" temelindedir. 12 Eylül darbesi ile birlikte Kürdistan'da saldırıların boyutu değişmiş ve tarihte benzeri görülmemiş bir boyuta ulaşmıştır. Düşman hem Türkiye'de hem de Kuzey Kürdistan'da duruma

"12 Eylül darbesi ile birlikte Kürdistan'da saldırıların boyutu değişmiş ve tarihte benzeri görülmemiş bir boyuta ulaşmıştır"

hâkim olmuştur. Çatışmalar ve şahadetler yaşanmış dolayısıyla günümüz koşullarına kolay gelinmediği bilinmelidir. Yürütülen bu mücadelenin hepsi Önder Apo'nun öngörülleri ve emeği sayesinde gelişmiştir.

Bu dönemle birlikte PKK militanlığının zafer

çizgisi zindanlarda açığa çıkmıştır. Düşman Türkiye soluna yönelmiş, sonuç almış ve büyük oranda tasfiye etmiştir. Düşmanın bu zaferinden sonra saldırıların yönü bir bütünen Kürdistan'a dönmüş ve Kürdistan'da da yoğun tutuklama, baskı ve zulümle büyük oranda sessizlik hâkim kılınmıştır. Binlerce kadro, yurtsever, sempatizanın yakalandığı bu süreçte aylarca süren gözaltı uygulamaları bir işkence yöntemine dönüşmüş daha sonra da Amed zindanı bir işkence hane olarak dizayn

“Düşmanı sevindirmemek için bir AH bile demedim”

edilmiş ve akıl almaz işkenceler uygulanmıştır. Amed zindanında tam bir iradesizleştirme, kırım politikası uygulanmıştır. En ağır fiziki işkencelerin yanında her türlü psikolojik işkence de uygulanmakta, pişmanlık yasası ile türkleştirme ve soysuzlaştırma politikası izlenmektedir. Amed zindanının her anı bir ölüme bedel ağır işkence koşullarında, dayatılan teslimiyet ve ihanet çizgisine karşı H.Mazlum'un eylemiyle başlayan, Dörtlerin Mazlum'un yaktığı ateşi gürleştiren eylemi ve Kemal Pir'lerin büyük ölüm orucu eylemiyle devam eden bu süreç dönemin direniş ve

zafer ruhunu açığa çıkarmıştır. Tüm bu eylemlerin paralelinde örgütten haber alma imkanı çok kıt ve bazen de hiç olmamasına rağmen tek başına hem kadınlar koğuşuna önderlik edip düşman karşısında kadının beş bin yıldır erkek egemen zihniyetine karşı her türlü baskı ve işkenceyi görmesine rağmen derinlerde bir yerlerde hala kendisini koruyan direngen damarlarını yeniden canlandırmış hem de ağır işkence koşullarında “Düşmanı sevindirmemek için bir AH bile demedim” diyen Ş.Sara, daha o dönemde PKK'de Kürt kadının direnişçi çizgisinin hem öncülüğünü yapmış hem de pratiğini sergilemiştir. Diğer koğuşlarda çözümler ve ihanetler yaşanırken Ş.Sara bulunduğu koğuşta tek bir ihanet ya da zayıflık yaşanmasın diye tüm gücüyle hem fiziki olarak düşmana karşı direnmiş hem de yanında bulunduğu kadınlara da direnmeyi ve asla teslim olmamayı öğretmiş ve de sonuç almıştır. İşkenceci Esat Oktay'ın şahsında tüm erkek egemen sistemin kirli yüzüne tükürmüş, örgütlenen ve savaştan kadının asla diz çökmeyeceğinin mesajını vermiştir.

12 Eylül darbesinden 15 Ağustos atılımına kadar direnişin ve zafer çizgisinin öncülüğünü zindanlar yapmaktadır. 15 Ağustos atılımı ile birlikte Kürdistan'da yeni bir mücadele dönemi başlamış ve bugüne kadar, her gün bire bin katarak büyümüş, devrimci halk savaşı stratejisi ile halk ordulaşmasını yaratmıştır.

Tabi bu sürecin direniş ve zafer çizgisi nasıl ki günümüzün temellerini atmışsa 12 Eylül darbesinin Kürdü iradesizleştirme, türkleştirme ve yok etme politikası, günümüze kadar gelmiş ve her geçen gün en ağır şekilde uygulanmaya devam etmektedir. Yol ve yöntemler değişse de politika hiç değişmemiş ya ölüm ya teslimiyet dayatılan tek seçenek olmuştur. PKK'nin daha ilk grup aşamasındayken nasıl ki Gladio devreye girmiş ve bölgede savaşılabilecek tüm güçleri PKK ile savaştırmışsa bu süreç sonradan farklı zaman aralıklarında köy korucuları, Hizbul-kontra, Hüda-par, DAİŞ vb. çeteler ve şimdi de KDP'yi savaştırarak işbirlikçiliği diri tutmaya çalışmakta ve bu şekilde sonuç almak istemektedir. Yine Kürdün diline, kültürüne, varlığına her türlü düşmanlığını "çok konuş Türkçe konuş" sloganı ile başlatıp bugünün Kürtçe şarkı dinlediği için katledilen, işkence gören, gözaltı ve tutuklamalara maruz kalan gençlerin yaşadıklarının zeminini sunmuştur. 12 Eylül darbesiyle tutuklanan onlarca PKK'li kadın tutsağın teslim alınmak ve iradesizleştirilmek için maruz kaldığı taciz, tecavüz ve işkence günümüzün kalıcı ve resmi fuhuş sektörüne dönüşmüştür. Kürdistan'da genç kadınlara dönük bizzat MİT tarafından eğitilmiş ve özel olarak görevlendirilmiş elemanlarla aşk ve sevgi adı altında fuhuşa zorlanmakta, madde bağımlısı haline getirilmekte ve sonu ya intihar ya da katledilme ile sonuçlanan bir gerçeklik yaratmıştır. Yine bu dönemde başlayan köy boşaltmaları ve zorunlu göç bugün Kuzey Kürdistan sınırlarını aşmış Başurê Kürdistana kaydırılmıştır. 12 Eylül faşizmi günümüze Kürdün halayından Şehidinin Kemiklerine kadar tahammül edemeyen, doğasına, ağacına düşman bir özel savaş rejimi ile kalıcılaştırmış ve Kuzey Kürdistan ile Türkiye özelinde bütün Ortadoğu 12 Eylül'ü yaşamaktadır. Türkiye'de 12 Eylül sürecinden günümüze dek özel savaş uygulamalarında hiçbir değişim yaşanmamıştır. Bu durumun en somut örneği de Önderliğimiz üzerinde uygulanan işkence ve tecrit koşullarıdır. Bugün

12 Eylül faşizminin uygulamalarının zirvesi olarak nitelendirebileceğimiz ve dünyada eşi benzeri görülmemiş olan İmralı tecrit ve işkence sistemi ile Önder Apo şahsında tüm Kürt halkı teslim alınmak istenmekte ve Kürt

"Yeter ki biraz toplumsal namus, biraz da aşk ve akıl olsun!"

soykırım politikası bu şekilde sonuçlandırılmak istenmektedir. Fakat 12 Eylül'ün devamı olan ve 9 Ekim ile başlayıp 15 Şubat uluslararası komplo ile devam eden bu süreç, Önder Apo'nun eşsiz direnişi ile boşa çıkartılmıştır. Büyük bir karşı devrim olarak Demokratik Modernite Paradigması ile karanlığa gömülen dünya halklarına ışık olmuştur. Yine Amed Zindanlarının direniş ve zafer ruhu, Kürdistan Özgürlük Gerillasının şahsında Ankara'dan Zap'a düşmanın beyninde patlamıştır. Ş.Sara'nın yarattığı özgür kadın çizgisi bugün binlerce genç kadının özgürce savaşma zemini olmuş, YJA-STAR şahsında tecavüzcü ahlaksız düşmana karşı öz savunmasını kuşanarak tüm dünyaya "Jin Jiyan Azadi" felsefesini yaymıştır.

Şimdi ahlaksızca yürütülen ve sınırı olmayan bu faşizme karşı toplumda öncünün öncüsü rol ve misyonu olan genç kadınlar olarak Devrimci halk savaşı temelinde Demokratik Moderniteyi inşa etme ve bulduğumuz her yerde bunun mücadelesi ve savaşını yürütmenin tam da zamanıdır. Önder Apo "Hazine kaybedildiği yerde aranır" dedi. Kaybettiklerimizi nerede arayacağımız gün gibi açık ve nettir. Yine Önder Apo'nun dediği gibi "Yeter ki biraz toplumsal namus, biraz da aşk ve akıl olsun!"

Hakikat Şerbetinden İçmek

Bir önceki yazının devamı...

Kürdistan'da Sürekli Şiddetlenen ve Şerbetlenen Soykırım

Bu ifade ettiğimiz boyutlar, Kürdistan açısından da geçerli boyutlardır. Ancak Kürdistan'ın özgün bir yanı da vardır. Bunu kavramak önem arz etmektedir. Nedir bu özgünlük?

20. Yüzyılın başında Kürdistan'ın dört parçaya bölünmesi ve ardından gelen inkar ve imha politikası bilinmektedir. Soykırım ve asimilasyon, kültürel kırım politikalarına diğer halklardan farklı bir biçimde maruz kalmıştır. Kürt halkı dört parçada da defalarca fiziki katliamlardan geçirilmiş, topraklarından sürgün edilmiş, zindanlara atılmış, işkence görmüş, sürekli bir biçimde yoksulluk ve baskı ile karşı karşıya kalmıştır. Hepsi de Kürt kimliğini inkar etmesi ve toplumsal tarihsel hafızasını yok etmesi için gerçekleştirilmiştir. Fiziki katliama kültürel katliam da eşlik etmiş, asıl bununla hafıza silinmek istenmiştir. Ancak ne yapıldıysa da başarıya ulaşamamış, bu çelişkilerin yoğunluğu PKK hareketinin gelişimine zemin açmıştır. Kürt halkı açısından varlık olma (hebun) sorunu, PKK ile birlikte

özgürlük bilinci (zanabun) yaratılarak kendisi olma (xwebun) yoluna girmiş, böylelikle Kürt halkı çözüm yoluna kavuşmuştur. Ve bu çözüm Kürdistan zemininden açığa çıkmış ancak bu zemini de aşarak hem Ortadoğu halklarını ve hem de dünya halklarını, kadınlarını etkiler düzeye gelmiştir. Alternatif bir yaşam seçeneği sunmuştur. PKK ile birlikte açığa çıkan bu maya, tutmuştur. Kürt halkı ve kadınları başta olmak üzere diğer halkların ve kadınların ilgisi ve mücadelesi, bunu net bir biçimde göstermektedir.

Şimdi biz çağımızda özellikle de Kürt halkına ve kadınlarına karşı gelişen güncel soykırım ve özel savaş politikalarını, gelişen bu durumla bağlantılı ele almak durumundayız. Çünkü soykırım politikalarının eski biçimini, PKK gerçekliği parçalamış, üstesinden gelmiştir. Buna karşı kendi politik, askeri, kültürel, yaşam ve ilişki biçimlerini yaratarak sağlam mevzilenmiştir. İşte güncel olarak gelişen saldırı stratejisinin hem Kürt halk gerçekliğine karşı ve hem de onun gelişen özgür yaşam ideolojisine karşı olduğunu çok iyi anlamalıyız. Bu nedenle savaş çok daha kızgın bir biçimde

ilerlemektedir. Yani Kürdün hebunu xwebun aşamasına gelmiş iken, sömürgeci sistemin saldırısı da hem hebun ve hem de xwebun'a karşı gelişmektedir. Bu farklılığı görmek önemlidir. Gelişen kendi olma bilinci ve özgürlük hafızası, büyük bir düşmanlıkla yok edilmek isteniyor. Bu nedenle topyekun bir saldırdır, kapitalist modernite güçleri ve Bölgesel sömürgeci güçler bu konuda ittifak kurmakta hiç de zorlanmamaktadır. Başkan APO'ya karşı gerçekleşen 15 Şubat komplosu bunu çok net ispatlamakta iken, günümüzde Kürtlerin bütün güçler tarafından soykırım kısıpacı içine alınması da bunun ispatıdır.

Gelinen aşamada soykırım, kültürel işgal nasıl gerçekleşmektedir? İnkâr ve kimliği tanımama politikaları nasıl görünmez biçimlere kavuşturulmuştur? Eskisi gibi çok açıktan inkâr ve imha politikaları tutmuyorsa, o zaman nasıl gerçekleştirilmek isteniyor ve gerçekleştiriliyor? Oto asimilasyon, kendinden

modernitenin argüman ve araçları ile bozuma uğratarak asimilasyonu gerçekleştirmektedir. Birincisinde özellikle halkımızın dini değerlerini kullanarak yeni bir model geliştirme politikası vardır. Geçmiş yıllarda Fethullah Gülen'in açtığı okullar, dershaneler, sağlık ocakları, örgütlenme çalışmaları, yine AKP ile birlikte ılımlı İslam modeli, buna hizmet etmiştir, etmektedir. Din kullanılarak Türkleştirme ve özgür yaşam çizgisinden koparma politikaları söz konusudur. Örneğin Müslüman Kürt kadınlarının kendine has kültürel bir giyinme biçimi, yine başını kapama biçimi vardır. Ancak son yıllarda tüm Kürdistan parçalarında kadınların başını kapama modeli, Emine Erdoğan modeli gibi olmaya başlamıştır. Modern giyim biçimi ve sıkma baş modeli, oldukça yaygın bir hal kazanmıştır. Tabii bu sadece giyimle sınırlı kalmamaktadır, bir yaşam biçimi haline de gelmektedir. AKP tarzı tesettür modası, önce Türkiye'de siyasal ve bir direniş sembolü haline getirilmiş, bu tarz örtünme

“Türk sömürgeciliğinin kendi kültürünü yayması, Kürt değerlerinin bozulmaya başlaması söz konusudur”

utanma ve kaçma, kendini inkâr politikaları nasıl uygulanıyor? Bunun birçok yönü ve biçimi vardır. Temel bir yanı şiddet politikalarının devam ettirilmesidir, bu zaten görünen ve bilinen bir yön. Bu yazıda buna çok fazla değinmeyeceğiz, özellikle görünmeyen ve çok tehlikeli olup kültürel veya şamsaldokuyu bozan yanlarını işlemeye çalışacağız. Bu politikaları da ikili bir biçimde ifade etmek mümkün.

Birincisi Kürt halkının dini geleneksel yapısını bozuma uğratarak; ikincisi de kapitalist

biçimi geleneksel örtünme biçimi karşısında daha modern ve itibarlı lanse edilmiştir. Elbette ki herkes ne giyeceği konusunda özgürdür, ancak burada dayatılan ve kendine ait olan değerleri, biçimleri yok etmeyi ve zihniyeti işgal etmeyi esas alan bir politika vardır, bunu görebilmek önemlidir. Türk sömürgeciliğinin kendi kültürünü yayması, Kürt değerlerinin bozulmaya başlaması söz konusudur. Yine okul, dersane, sağlık politikaları, medya, Kürtlere yönelik hazırlanan dizi senaryoları vb. uygulamalar, hem Kuzey Kürdistan'da

ve hem de Başur ve Rojava parçalarında Türkleştirmeye hizmet etmektedir. Yukarıda da vurgulamıştık, Kürt çocuklarına anlamını bile bilmeden Türkçe isimler verilmekte, dilini bile anlamadığı halde Türk dizileri izlenmekte, yeni nesillerde Kürtçeden uzaklaşma ve Türkçeye yönelme artmakta, yine yaşam tarzları bir ajan gibi toplumun

Yani yurtseverdir, mücadeleye bağlıdır, ancak bu yurtseverliğin gerektirdiği özgür yaşam bilinci ve pratiğinden uzaktır. Yurtseverdir, ama uyuşturucu kullanır; yurtseverdir ama internetin başından ayrılmaz; yurtseverdir ama kendi dilini, kültürünü bilmez.. Daha da uzatılabilir örnekler, ancak buradaki özünde kendi varlığı ve kendi olma gerçeğinden

“Kürdün kendinden utanması için özel düşünülmüş bir saldırıdır.

içine sızmaktadır. Bu biçimiyle de Kürtlerin kendi öz kültürel değerlerinden utanmaları sağlanarak başkalaşım yaşamalarının önü açılmaktadır. Buna ilişkin daha birçok örnek verilebilir, ancak oto asimilasyonu görmek açısından şimdilik yeterlidir.

İkinci biçim olan kapitalist modernitenin kültürel saldırısı ise özellikle de yeni nesilleri hedeflemektedir. PKK ile birlikte oluşan Kürtlük bilinci, özgür kadınlık bilinci, komünal yaşam ve ilişki biçimi esas saldırılan boyut olmaktadır. Kürt gençliğinin yoğun olan direniş ve mücadele potansiyeli, fark ettirmeksizin çalınmakta, liberalleştirilmektedir. Radikal ve sokaklara taşan gençliğin devrimci dinamizmi, sanal alemlere, uyuşturucu vb. bağımlılık öğelerine bağlanarak törpülenmektedir. Kürt gençleri bu potansiyellerini tamamen kaybetmemekte ancak giderek sanallaşmaktadır. Yine gençlerin yaşam biçimleri bozuma uğramaktadır, kendi kültürel değerlerinden uzaklaşmaya başlamaktadır.

uzaklaşmayı görmek önemlidir. Egemen sistem daha incelikli yöntemlerle kendi yaşam değerlerini modernitenin tek alternatifi olarak sunmakta, diğer yaşam ve kültürleri, özellikle de özgürlükçü toplumsal değerleri küçümsemekte, önemsizleştirmektedir. Saygın, itibarlı, yaygın ve modern olan kapitalist kültürmüş gibi bir algı yaratılmaktadır, senaryolar oluşturulmaktadır. Dikkat edilirse Türk dizilerindeki, sosyal medyadaki videolardaki birçok Kürt tiplemesi, ya feodal çağ dışı kalmış, geri, ya acınacak halde sefil, yoksul, çaresiz, ya acımasız ağa-patron-mafya ya da kırık Türkçesi ile komikleştirilmiş tiplemelerdir. Bu, sıradan değildir. Kürdün kendinden utanması için özel düşünülmüş bir saldırıdır. Bununla “Senin yaşamın, dilin, kültürün geridir, itibarsızdır, itibarlı ve güzel olan yaşam modern liberal yaşamdır” mesajı verilir. Yine özgürlük hareketine karşı organize edilen bazı diziler vardır, bu dizilerde de gerilla ya da kadro, dünyanın en vahşi, geri, insanlık dışı gözü

“Bunun için de bilinçlenme, örgütlenme, mücadele ve kendin olma stratejisini çok güçlü bir biçimde uygulanmalıdır”

dönmüş varlıkları gibi lanse edilir. Kürtlere hitap eden bazı dizilerde de mücadelemizde sembolleşmiş şehitlerin, Zilan, Berivan gibi isimler kullanılır, bu isimle rol oynayanların karakterlerinin bozukluğu ile de özgürlük değerlerinin içini boşaltma esas alınır. Yine diğer önemli bir yan da, Kürdistan'da özgürlük kültürü ile aşılmaya başlanan ailecilik, aşiretçilik gibi özelliklerin bu diziler üzerinden yeniden gündeme konması ve geliştirilmesidir. Bu, Kürtleri dipsiz bir kuyuya çekmekten başka bir şey değildir. O dipsiz kuyu da ideal, güzel yaşam diye satışa sunulur. Belki gençler üzerinden tehlikeye işaret ettik, ancak bu sadece gençlerle sınırlı değil elbette. Genel anlamda aile, aşiret, toplum üzerinde olumsuz bir rolü bulunmaktadır.

Bu strateji, Kuzey Kürdistan'da yoğun olarak uygulanırken, Başur Kürdistanı'nda da oldukça yaygınlaştırılmıştır. Çok hızlı bir biçimde Güney Kürdistan'daki Kürt kültürünün yapısal karakteri bozulmaktadır. Sözde modern erkek, kadın, aile tiplerleri, Kürt kültürü ile hiçbir alakası olmayan bazı kültürel etkinlikler, festivaller, dizi-sinema, internet kültürü ile büyük bir saldırı vardır. Türk devleti çok açık bir biçimde hem askeri işgalini ve hem de kültürel işgalini gerçekleştirmektedir. Rojava'da da bunu gerçekleştirme hedefindedirler, bir devrim alanı olması itibarıyla buna karşı bir duruş ve mücadele daha yoğundur, ancak sömürgeciliğin böyle bir hedefi vardır.

Genel anlamda Kürdistan boyutuyla açığa çıkan bu soykırım, kültürel kırım ve oto asimilasyon politikalarına karşı daha güçlü özgür yaşam kültürü ile donanmış bir mücadele yürütmek gerekmektedir. Sanal alemlere taşırılmış bireyleri, yaşamları ve mücadeleyi buralardan çıkarmak ve toplumun-yaşamın ta kendisine çekmek çok önemlidir. Bunun için de bilinçlenme, örgütlenme, mücadele ve kendin olma stratejisini çok güçlü bir biçimde uygulanmalıdır. Özellikle de herkes kendisinden başlayarak bunu yapabilmelidir.

Kirli, lanetli ve özel savaştan da ağır bir Kuygulama yöntemi olan komploculuk. İçinde dost geçinen, gafil yoldaşlar olan ve ahlak düşkünlüğünün, her türlü çıkarın ve ahlaksızlığın kullanıldığı yöntem. Değerlere saldıran, vicdana saldıran ve her şeyin pazarlık haline getirildiği insansızlaştırma yöntemi. Ne insanlık tarihinde ne de Kurdistan gerçekliğinde de "KOMPLO" kavramı olumlu anlamda hiçbir şekilde uygulanmamıştır. Bazı kavramlar lanetlidir. Komplo kavramı da uygulama yöntemi ile böylesi lanetli bir işleve sahip olmaktadır. Özel de Kurdistan gerçekliğinde bir çoğumuz bu söylemi Önder Apo'ya yönelik komplo ile duymuş ve bu lanete en yakınından şahitlik etmişizdir. Tarihe baktığımızda da sınıflı uygarlık tarihinden günümüze dek bu yöntemler ile tarihin süre geldiğini de görürüz. İlk komplo nasıl ki ana tanrıçanın yaratmış olduğu toplum değerlerine karşı yapılmış ve günümüze dek hiyerarşinin, devletin kuruluşunda esas yöntem olmuşsa, devlet ve iktidarcılığında gelişini de komplodan farklı, ayrı ele alamaz ve düşünemeyiz. Tarihten günümüze faşizm, sömürü, işkal, tecavüz ve soykırım politikalarının komplo ile yürütüldüğü görülmektedir. En fazla maruz kalan halkların başında da bu anlamıyla Kürtler gelmektedir. Kuşkusuz yapılan komplolarda dışarının payı kadar, Kürtlerin var olan durumu da bunda etkileyici olmuştur. Önderlik şahsında Kürtlere dayatılan komplo, bu anlamıyla tüm

komploların sembolü olmaktadır. Öz itibarıyla de yetersiz yoldaşlık ve sahte dostluk sonucunda yaşanılmıştır. 9 Ekim komplosunda Yunan Başkanının; " devletlerin vicdanı yoktur, çıkarları vardır" söylemi bu anlamıyla Önder Apo'ya yönelik gerçekleştirilen komplo'nun bir yüzünü gösterirken, Önderliğe gereken desteğin verilmemesi, Önderliği tamamlamamaya düşmanlar karşısında yalnız ve tek başına bırakılma durumu da yetersiz yoldaşlığımızı göstermektedir. Yetersiz yoldaşlık, bilinçten bağımsız yaşanan bir durum olsa da 26 yıldır bu gerçeklik tüm pratiklerimizde kendini göstermektedir. Kürt halkının özgürlük tarihi ele alındığında da, tarihi bir anlamıyla komplocular ve komploculara karşı mücadele tarihi olarak ele alabiliriz. Bu şekilde yaklaşmak bizleri gerçeklere de götürecektir.

Uluslararası komplo'nun 27. Yılına girerken de bu komplo'yu halkımıza, özgürlük hareketine ve insanlığa yaşatanlara karşı en büyük cevabın Önderliği anlayıp, uygulamaktan ve doğru yoldaş olmaktan geçtiği gerçekliği can alıcı bir şekilde kendini göstermektedir. Lanetlenen ve lanetli bir gün olan 9 Ekim komplosu Önderlik şahsındaki kendini küllerinden var eden Kürt halkına ve tüm insanlığın "özgür yaşam" umuduna yönelik yapılmıştır. Yine komployla amaçlanan "baş giderse, gövde hiçbir iş yapamayacak ve erken tasfiye olacak" anlayışı ve uygulaması görülmektedir. İngiliz

Stratejik Araştırmalar Enstitüsü'nün bu konularda belirlemesi, PKK tanımlaması var. "Bütün güç işleri yapan Parti Önderliğidir, Önderlik devreden çıkarıldığı zaman örgüt olmaları mümkün değil, parça parça olacaklar. Bu parçalanma sürecinde bir örgüt dayatılırsa, PKK'nin içinden ve dışından bazı çevrelerle birlikte geri kalan gücü sürükleyip götürmek ve PKK'yi bitirmek mümkündür" deniliyordu. Bu, ABD ve İngiliz stratejisiydi. Uluslararası komplo ABD tarafından yürütülmesindeki temel stratejisi buydu. O zaman komployu boşa çıkarmanın yolu gövdenin sağlam olması, gövdenin komplo hesaplarının tersine olmasıdır, bunu sağlayan öncülüğün yaratılmasıdır. Uygulamaya koydukları bu strateji kısmi olarak kırılmış olursa da, komplo devam etmektedir.

Sonuç olarak ne kahramanlıklarımız ne de yetersizliklerimiz, Önderlik ideolojisinin ve sistemin yürüttüğü komplo dışında ele alınamaz. Dikkat edelim yeni bir komplo yıl dönümünde, yeni bir imha ve tasfiye konsepti dayatılarak girmektedir. İmha, tasfiye ve yok etme sürecini yirmi altıncı yılını geride bıraktığımız bu yılda da faşist akp-mhp-pdk ve hegemonik güçler geliştirmek ve başarıya götürmekteki karlılıklarını ve ısrarlarını ortaya koymaktadırlar. Dolayısıyla uluslararası komplo her ne kadar geçen süreçteki mücadeleyle zayıflatılmış, defalarca başarısız kılınmış, bir günde gerçekleştirilmek istenen imha ve tasfiye yirmi altı yıla yayılmış olursa da hala tümüyle yenilgiye uğratılmış olmaktan uzaktır. Uluslararası komplo tamamen aşılamamıştır. Yirmi yedinci yıla da kendini yeni bir imha ve tasfiye konseptiyle dayatmak ve böylece Önder Apo'yu imha, PKK'yi-gerillayı tasfiye, Kürt halkını ve insanlığı yok etme amacını gerçekleştirmek istemektedir. Bu durumu çok iyi görmemiz, anlamamız gerekiyor. Önder APO üzerinde bu alçakça işkence ve imha sistemi uygulanırken, onuru, şerefi olan hiç kimse bu duruma dayanamaz.

Özgür yaşam Önderlik gerçeğini kavramayı kusursuz başarmak, onunla bütünleşmek ve gereklerine uygun bir duruşu sergilemektir. Bu açıdan anlatımın eksiklikleri kaçınılmaz olsa da, anlamının özgürlükle bağı göz önüne getirildiğinde, Önder APO'yu anlatmak gibi bir eylemden geri durulamaz. Dolayısıyla, Önder APO'yu anlamak ve uygulayıcısı olmaya çalışan

Apocu genç kadınlar olarak, tek kıblegâhımız Önder Apo olmaktadır. Anlamaya en yüksek değer atfeden bir felsefemiz vardır. Anlamak özgürlüktür diyoruz, anlamının uygulamak olduğunu söylüyor ve insanın anladığı anda oluştuğuna inanıyoruz. Elbette bu durumda bize düşen görev Önderliği anlamaktır, anlayarak oluşmak ve özgürleşmektir, bu temelde kendini tüm varlığıyla insanlığın özgürlük davasının başarısına adanmıştır. Önderliğe katılmanın yolu Önderlik gerçeğini anlamaktan geçmektedir. Anlamak, Önder APO'nun devrimci düşünceleri temelinde uygulamada bulunmaktır.

Yine anlaşılması gereken bir konuda; Önder Apo 'ya karşı geliştirilen komplo, 9 Ekim ile başlamadığı gibi 9 Ekim ile sınırlı değildir. Bunun öncesi ve günümüze kadar aşamaları vardır. PKK Önderlik bir hareket, Önderlik bir çıkış ve gelişmedir. İlk andan itibaren de komploya karşı bir mücadele hareketi olarak açığa çıkmıştır. Önder Apo; "Hiç kimsenin sahip çıkmadığı, cesaret etmediği sorunu omuzladım" demektedir. Önderlik ilk günden, günümüze kadar bu sisteme karşı mevzi içerisindeydi. Mevzi de olan biri, savaşıyor demektir. Orada durma, dinlenme yoktur. Orada sürekli saldırı altında olma vardır. Önderlik gerçeği bir savaşım ve mücadele gerçeğidir. Komploya karşı mücadele de, Önderliğin yürütmüş olduğu mücadele demektir. Önder Apo her şeyden önce komployu iyi tanımladı ve iyi anladı. Yine komploya neden olan hususları iyi tanımladı. Hatalarımızı gördü, dost geçinenlerin nasıl tehlikeli birer yaklaşım içerisinde bulunduklarını gördü, buna göre de yeni bir yaklaşım geliştirdi ve Önder Apo; "Şu ana kadar yaptığım en önemli iş komployu başarısız kılmak ve boşa çıkarmaktır." Demektedir.

"Hiç kimsenin
sahip çıkmadığı,
cesaret etmediği
sorunu
omuzladım"

Önder Apo; “Biz yoldaşlarımızla konuşan insanlar değildik, biz birbirimizin gözüne baktık mı birbirini anlayan insanlardık; yoldaş olmak bu düzeye gelmek demektir. Böyle olan, yoldaşlığı böyle anlayan, parti gerçeğini böyle anlayan bir konuma geleceğiz” demektir. Komploya karşı verilecek en iyi yanıt, komployu boşa çıkartacak en temel güçte bu anlamıyla Önder Apo’ ya yoldaş olabilmeyi başarmaktır.

Önder Apo; “Yeşil komplo dönemi olarak tanımladığı süreçte kadın boyutunu da değerlendirmekte ve en çok kadının öz savunmasının önem taşıdığını belirtmektedir. Yine Önder Apo; ” doğrudan namus anlayışıyla

boşa çıkartılması kadının eyleme geçmesi, öz savunmasını geliştirmesiyle boşa çıkartılacaktır. Önderliğimiz komployla amaçlanan kadın kırımını “JIN JIYAN AZADÎ” felsefesiyle boşa çıkartmıştır. Bu ideolojinin büyüklüğü bugün Hindistan’da kadın katliamlarına karşı yüzbinlerce kişiye “JIN JIYAN AZADÎ” sloganıyla, Önderlik yaşam tarzında bütünleştirmektedir. Önderlik yaşam tarzının ve Önder Apo’nun halklar Önderi olduğu gerçekliğini bir kez daha tüm dünyaya göstermektedir.

Yeni bir 9 Ekim komplo yıldönümüne girerken

“En esaslı
olan da bu
örgütlü gücü
pratiğe eyleme
geçirmedi”

yaklaşmıyorum, kadının beyinsel, ruhsal, bedensel kendini korumasından bahsediyorum” demektir. Komployla özel de kadın kırımına yönelik politikalarını değerlendirmekte ve bu politikaların hepsinin bir planın, komponun parçası olduğunu belirtmektedir. Aşk adı altında çocuk yaştaki genç kadınlara kölelik muamelesi yapıldığı, köle gibi çalıştırılıp, kullanıldıklarını belirtmektedir. Kurdistan’dan genç kızların Karadeniz gibi yerlere götürülerek ailelerin birbiriyle ilişkilendirme ve evlilik adındaki kültürel soykırım geliştirildiğine dikkat çekmektedir. Günümüz gerçekliğine baktığımızda da aynı kırım politikalarının devam ettiğini görmekteyiz. Kürt kadınları neredeyse her gün katledilmekte, yok edilmekte, tecavüz edilmekte ve her türlü özel savaş politikaları ve komplo ile hem fiziki soykırım hem de kültürel soykırım politikaları en üst düzeyde meriyettedir. Önder Apo’nun da belirttiği gibi, komponun

bu lanetli günü, Önder Apo’nun fiziki özgürlüğü ile sonuçlandırmak en temel görev olarak karşımızda durmaktadır. 10 Ekim 2023 yılında, Önder Apo’nun fiziki özgürlüğü için başlatılan küresel kampanya ile beraber örgütlü bir güç açığa çıkmıştır. En esaslı olan da bu örgütlü gücü pratiğe, eyleme geçirmedi. Direniş ve eylemi kuşanmış, günlük saldırılar karşısında, her anı eyleme çeviren Apocu ruh ile komplo boşa çıkartılacak ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğü kesinleşecektir. Bu anlamıyla İmralı’da Önder Apo’ya yöneltilen saldırıların herkese, hepimize yönelik olduğu gerçeğini doğru biçimde anlayarak küresel soykırım sistemine karşı kendimizi yeterli donanıma ulaştırma ve rol misyon vermeliz. Önder Apo İmralı işkence, tecrit ve soykırım sistemini boşa çıkararak nasıl ki insanlığın umudu haline gelmişse, İmralı ve komplo gerçekliğini doğru anlama ve orada gelişen direnişten gerekli dersleri çıkarmak bizlere de soykırımcı sistemi yenmenin zaferini verecektir.

Çocukça Bir Gülümseyişle

Yalnızlık, ne anlama geliyordu. Yörüngesinde yüzler, binler olan birisi nasıl yalnız olabiliyordu. Bunu nasıl anlayabilecektim. O an bunu hiç düşünerek halde değildim. Çocukça bir gülümseyişle O'nu seyrediyor, O'na ulaşmış olmanın hazzına ermeye çalışıyordum. Orada kaldığım sürenin her anı benim için bir hayal tufanı gibi duygulandırıcı oldu. Coşku, heyecan, sevinç, özlem, kavuşma, tanıma, bakma, sevme, duyum, his... Her şey iç içe, alt alta, üst üste, dop dolu bir arada yaşanıyor. Ya ben bir rüyadaydım ya da hayallerim beni bir rüya alemine sürüklemişti. Artık O'nun öğrencisiydim. Kabul salonundan ayrılıp arkadaşların arasına daldığımda hala bir hayal alemindeymişçesine dalgındım. Çatıdaki bayrakları kapatırcasına dalgalandıran esinti göğsümden içeri dolduğunda, heyecandan teri içinde kalmış olduğumu, soğuyan bedenimde hissettim. Gülümser dudaklarımla arkadaşları selamlarken artık sevinç ve mutluluğun doruk noktasındaydım.

'88 yılının sonbaharı ve kışını Akademi'de geçirdim. Adı gibi Şirin Hilvê köyünün kıyısındaki bu özgürlük diyarının kendine özgü bir yaşamı ve dünyası vardı. Sabahları bir saat yürür, mutfak

için kuru odun getirirdik. Sonra kahvaltı, ardından eğitim başlardı. Eğitimleri genelde arkadaşlardan oluşturulan komisyonlar verirdi. Ama Başkan Akademi'deyken hemen her gün kendisi katılır, diyaloglar geliştirdi. Hemen her gün çeşitli alanlardan Akademi'ye gelenler ve buradan çeşitli alanlara gidenler oluyordu. Başkan, bazen eğitimde, bazen yönetim odasında, bazen kabul yeri olan bayraklı binada kalıyor, bazen de arazi yürüyüşlerine çıkıyordu. Öğle ya da akşam aralarında bazen koğuşları geziyor, mutfaka kadar denetliyordu. Öyle ki O'nu bir günün akışı içinde yaşama ilişkin her alanda görmek mümkündü. Devrim sürecinin hızlı bir yıl dilimi yaşanıyor. Karşı çabalar örgütleniyor, oldukça zorluyordu. Tutuklamalar, şahadetler bu zorluğu daha bir katmerleştiriyordu. En öfkeli olduğu husus kadroların yersiz kaybıydı. O günlerde o kadar öfkeliydi ki, bazen sesi bir bütün sahayı geçip koğuşlara kadar ulaşıyordu. Her yönden mücadeleye saldırılar vardı. "Bu bir komlodur. Bir tasfiye hareketidir" ve demek 'PKK'ye evet, Apo'ya hayır' Bu İngiliz oyunudur, Alman oyunudur. Bu hareketi biz bugüne getirdik." sözleri bize kadar ulaşıyordu.

Sonra Türkiye’den gazeteciler geldi. Başkan, kampın kapılarını basına açmayı, özellikle istiyordu. Düşünceleri, resimleri kamuoyuna yansıdı. Avrupa’daki tutuklamalara da öfkeliydi. Ve sonbahar kendini iyice hissettirdiğinde, artık öfkesi dinmişti. Başkan’da belirgin bir rahatlama hissediliyordu. O yıl Akademi’de Cuma, Botan ve Harun arkadaşlar da vardı. O kış görkemli ve yoğun bir eğitim devresi yaşadık. Başkan; “Bu devre, bir kongre değerindedir” diyordu. Baharla birlikte birçoğumuz ayrıldık. Ben ülkeye geçmek üzere Şam’a geldim. Başkan, devreyi bitirip Akademiden ayrılmış, orada gidecek grupları uğurluyordu.

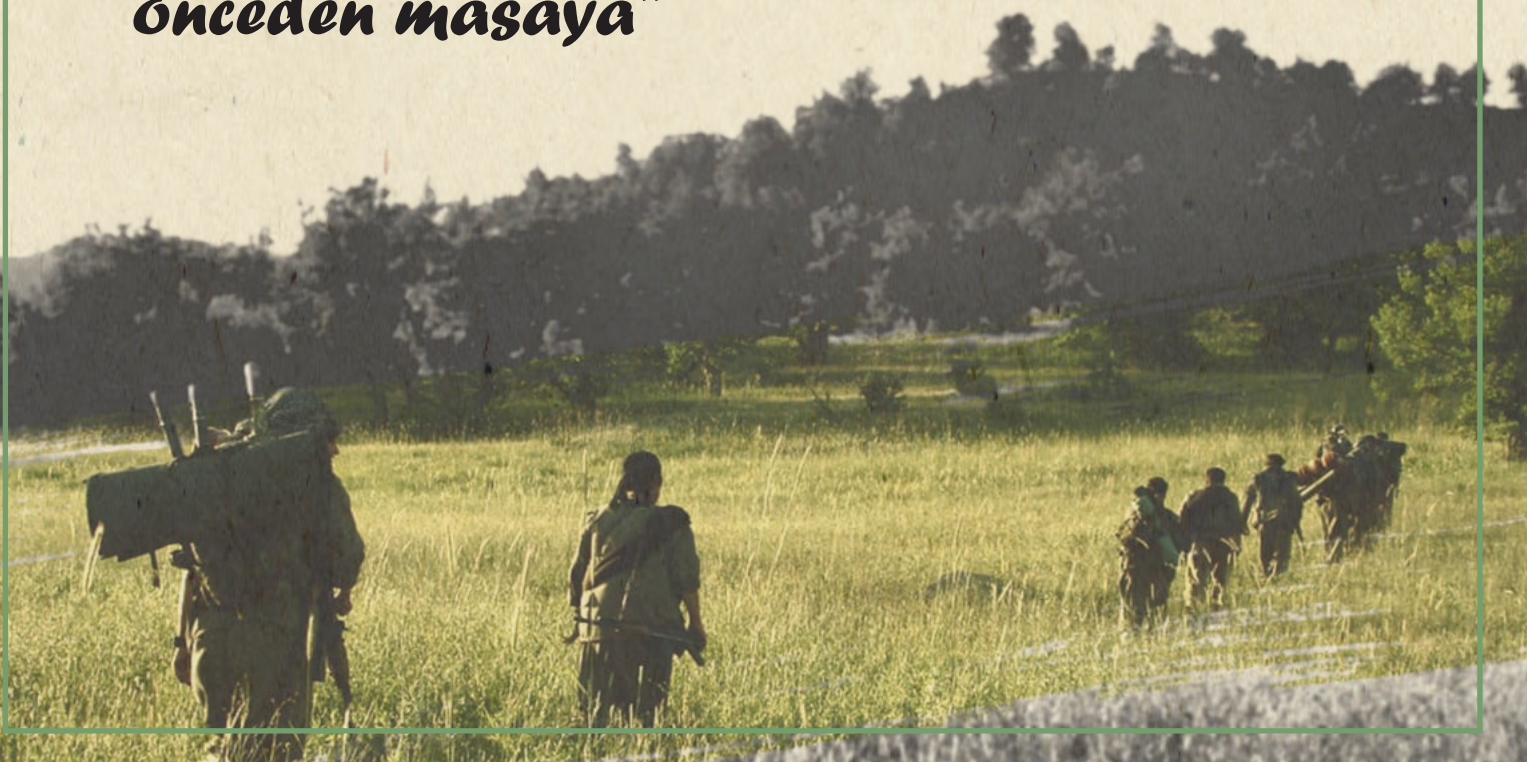
Halktan dostların da gelip izlediği 1 Mayıs anma ve kutlama töreni ile beraber, bizim grubunda veda ve ülkeye yöneliş töreni oldu. Şam’a geldiğimizde Başkan, evde değildi. Grubumuz ikisi zindan çıkışlı, dört arkadaştan oluşuyordu. Diğerleri sınırı geçmezden önce, bize katılacaklardı. Orta yaşlı, orta boylu arkadaş Hamza (Hasan Bindal) arkadaştı. Yol hazırlıklarımızla ilgileniyordu. Beraber götüreceğimiz bayrak, rozet, radyo, dergi gibi ihtiyaçları paketliyordu. Oturup beklememizi Başkan’ın akşam geleceğini söyledi. Sonra ekledi;

**“Başkan
duygularımızı
paylaşırçasına
önceden masaya”**

“Masada mektuplar var. Başkan okusunlar diye bıraktı.” Salondaki masanın üzerinde duran mektuplar daha içeriye ilk girişte ilgimi çekmişti. Üzerindeki yazı tipinden nereden geldiklerini sezmiştim. Ancak izinsiz dokunamayacak kadar da bulunduğum mekana saygılıydım. Başkan duygularımızı paylaşırçasına önceden masaya bırakıp okumamızı istemişti. Büyük bir sevinçle mektuplara uzandım. Tam düşündüğüm gibi; zindandaki arkadaşların gönderdiği mektuplardı. Duygulu, edebi, coşkun. Yan odaya geçip kapıyı kapadım ve okumaya daldım.

Başkan’ın bağırın sesiyle irkildiğimde son mektubu okumayı daha bitirmemiştim. Zaman ne de çabuk geçmişti. Hemen mektupları toparlayıp salona koştum. Beraberindeki arkadaşlar koltukların arasındaki boşluklarda dikilmiş öylece duruyorlardı. Tam o esnada Başkan, karşı odanın kapısından aynı öfkeyle salona girdi. Bir elinde su şişesi, bir elinde tespihi vardı. Salonda geziniyor ve öfkesini dillendiriyordu:

“Şantaj yapıyorlar. Akli sıra beni sıkıştırıp onlarla uzlaşmaya zorlayacaklar. Onlar işbirlikçi. Onlar bu ülkeyi beş paraya satarlar. Ben buna ortak olmam. Hepsini öldürün, dedim. Bana soruyorlar. Tutuklamışsınız, ne diyorsunuz diyorlar. Akli sıra yalvaracağımı sanıyorlar. İşte ne olur bırakın diyeceğimi sanıyorlar. Yok öyle şey. Sizinsorunuz dedim. İsterseniz hepsini öldürün, dedim. Ben taviz vermem. Ben şantaja gelmem. Bu benim şahsi sorunun değil, bir ulusun kaderi söz konusu...”

Hepimiz, şaşırıp kalmıştık. Ne diyeceğimizi ne cevap vereceğimizi bilemediğimizden suskunluğu tercih ediyor, anlamaya çalışıyorduk.

Artık meseleyi yavaş yavaş anlıyordum. İran hükümeti oradaki kampımızı basmış, birçok arkadaşı tutuklamıştı. Bununla şantaj yaparak bizi, Iraklı Kürt örgütlerinin çizgisine çekmeyi amaçlıyorlardı. Başkan'ın tavizsiz tutumu, onların bu oyununu bozmuştu ve arkadaşları salıvermek zorunda kalmışlardı. Başkan'ın öfkesi daha çok arkadaşların tedbirsizliğine yönelikti.

Gece oldukça ilerlemişti. Bu son gecemizdi. Ne Başkan ne biz gecenin bitmesini istemiyor, bu son anı enyoğun değerlendirmeye çalışıyorduk. Başkan, binlerce öğrencisini öyle uğurlamış, birçoğu da geri dönmemişti. "Kesilen parmağın acısını bilirim" demişti Akademideyken. Her dönmeyen öğrenci, kesilen bir parmak değil miydi? Akan kan onun bedeninden, düşen can onun yüreğinden değil

düşünüyordum. Ve bu bana büyük bir bilinç, azim, irade, cesaret, moral, umut ve güven veriyordu.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Önderlik, yatmaya çekildiğinde uzandığım yerde bir türlü gözümle uyku girmiyordu. Her şey bir sinema perdesine yeniden ve yeniden yansırçasına gözlerimin önünde beliriveriyordu. Bedenim o kadar hafiflemişti ki içimdeki huzur o kadar berraklaşmıştı ki, kalkmak, haykırmak, ağız dolusu gülmek ve doyasıya koşmak istiyordum. Belki de içsel duyularım o gece bitmesin diye beni uyutmuyordu. Ya da o gecenin hazzını, son demine dek yaşamamı istiyordu. İlk kez O'nunla aynı çatı altında yatıyordum. Ve bu son ayrılık gecemiz olacaktı. Bir daha görüşmek, artık bir istem değil, ancak bir umut olabilirdi.

Kucaklaştık. Buğday tenli yanaklarından öptüm ve vedalaşıp, ayrıldık. Gerisin geri giden ayaklarımla merdivenleri indim. Caddede arabaya binerken bakışlarım balkona uzandı,

"Her şey bir sinema perdesine yeniden ve yeniden yansırçasına gözlerimin önünde beliriveriyordu"

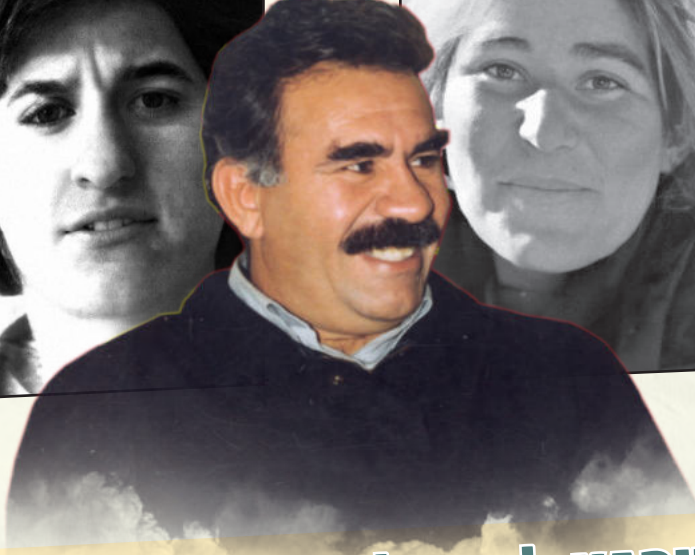
miydi? Her ana yüreğinin üzerinde acı duyacağı bu kadar öğrencisinin acısını derinliğine gömebilmek için nasıl bir yoğunlaşma gerekirdi ya da bu yürek ne kadar büyük, ne kadar güçlü olmalıydı?

Bir daha görebilecek miydim, bu sert bakışları, gülümser dudakları. Akademiye geldikten bir süre sonra zindandaki arkadaşlara yazdığım bir mektupta Başkanla karşılaşmayı; "Kalın kaşlarının gölgelediği gözlerindeki sert ve keskin bakışlar, tarihin derinliklerinden öfkeyi andırırken, dudaklarından o eksilmeyen tatlı tebessüm ise Kürdün geleceğe güven ve umutla yürüyüşünü simgeliyordu" dedim.

Başkan'a bakmak, O'nda geçmişi ve geleceği görmek, artık bende bir imge olmuştu. Bir harita gibi bir kitap gibi adeta gözlerimin önüne seriliyordu. O simada, o bakışlarda, o gülümseyişte bir bütün Kürdün tarihini, insanlığın dününü, bugününü görüyor, hissediyor,

gerisindeki camdan hüznü bakışlarıyla bir daha göz göze geldim. İçim kavruldu. Bir volkan alevi, yüreğimi sarmalayıp yaktı, kul eyledi. Ve araba hızla alıp zamana savurdu beni.

İRİADE İNANÇ VE UMUDUN ZİRVESİ, KADININ ÖNDER APO İLE OLAN FEDAİ YOLDAŞLIĞIDIR

Doğal toplumda ana tanrıça önderliğinde gelişen mücadeleci ruhtan günümüze dek, hakikat yolunda önderlik, rehberlik, öncülük yapan önderler tarihte büyük izler bırakmışlardır. Her biri birbirinden feyz alarak, bedeli ne olursa olsun, doğru buldukları yolda yürümeye devam etmişlerdir. Kimisi çarmıhta gerilmiş, kimisi katledilmiş, kimisi esarete mahkûm edilmiş, kimisinin derisi yüzülmüş ve kimisi de cayır cayır yakılmasına rağmen köleliğe, teslimiyete boyun eğmemişlerdir. Tarihsel gerçeklik bu anlamıyla sayısız Önder kişiliği bağrında taşıyor olsada açığa çıkan hiçbir Önder insanlık önderi olmayı başaramamıştır. Bunun temel sebebi de inandıkları özgürlüğü toplumsallaştırmakta yetersiz kalmaları ve ideolojilerini toplumsallaştıramamalarıdır. Önder Apo gerçekliğini ele aldığımızda; Önder Apo tüm Önderlerin olumlu yönlerini esas alarak, olumsuz ve eksiklikleri de

eleştirerek kendisinde en yoğunlaşmış özgürlük karakterini yaratmıştır. Bununla da yetinmeyerek, ideolojiyi toplumsallığa dönüştürerek, insanlık fedaisi olmuştur. Önderliksel çıkışı itibarıyla , tüm sistem ve ideolojilere alternatif, sosyalizmin özüne dayanan, sıfır imkanlar üzerinde Kürtlüğün yeniden yaratılması anlamında devrimsel bir çıkışı sağlamıştır. İnsanlığın unutulmuş hakikatini tekrardan gün yüzüne çıkarma mücadelesini vermektedir. Önder Apo başlatmış olduğu mücadelenin kolay olmadığını bilmekte ve sahip olduğu düşüncenin en büyük eylemcisi olmuştur. Büyük önderliksel çıkışların büyük fedailikleri gerektirdiğini bilerek, geliştirdiği fedai tarz ile fedailer ordusunu yaratmıştır. İnsanlık fedaisi olarak başlattığı mücadele, bugün küresel çapta insanlık öncüleri yaratmaktadır. Toplumsallaşan bir Önderliğin, toplumu da fedaice savaşı ve her zorluğu

göze alır. Bu anlamıyla Önderlik gerçekliği örgütlenme tarzı, eğitimleri, eylemi ve yoldaşlığı ile tarihte görülmemiş bir fedai yaşam tarzını açığa çıkarmıştır. Kurumuş dal olarak adlandırılan bir halkın yeşertilmesi olmuştur. Bu yeşertme Önder Apo'nun fedai kişiliğinde yerini buldu. Kuşkusuz kolay değildi tüm dünyanın sömürücü, baskıcı güçlerini karşına alıp bu mücadeleyi başlatıp sürdürmek. Bu düşünce için adımlar atmak büyük bir fedailik göstergesidir. Bu fedailik en küçük hücrelerine kadar, insanlığı kendinde yaratma eylemdir. Bu anlamıyla Önder Apo bizim her şeyimizdir. İrade, inanç ve umudun zirvesidir.

Bu tarihi hakikat, parti kuruluşuyla beraber kendini göstermiştir. Tarihte adı bile geçmeyen kadın gerçekliğini, tarih yüzüne çıkarmış

savaşamaz ve özgür bir yaşamın, demokratik modernite inşasını sağlayamayız.

Güçlü eylemler, güçlü kişilikler gerektirir. En küçük hücrelerine kadar kendini toplumsallaştırmayı, hedefine kilitlenmeyi ve ideolojik bir kişilik yaratımını istemektedir. Öngörülü olur böyle kişilikler. Süreci okur, yapılmak istenileni görür ve ona göre de siper eder kendini ve mevziye geçer. Bir saniyenin bile çok değerli olduğunu bilirler. Önder Apo üzerindeki ilk komplo girişiminde Şehit Zilan yoldaş şahsında bu gerçekliği görürüz. Önder Apo üzerindeki bu girişimleri hemen görür ve yapılmak istenileni, Önderliksiz bir yaşamın ne anlama geldiğini bilir, anlar ve hissederek böylesi yüce bir eyleme geçer. Kendinde büyük bir anlam dünyası yarattığından ve Önder Apo

“Fedailik dediğimizde yaşamın her anını, eyleme dönüştürmek değil midir ki, düşünce, yaşam tarzı ve eylemi bir bütündür”

ve kadınlar Önderliksel çıkış ile doğuşlarını gerçekleştirmiş, özlerine kavuşmuşlardır. 90'lı yıllarda fedai kadın duruşu Önderlik hakikatiyle buluşarak zirvelere ulaşmaktadır. Kadınlar bu kez “özgürlüklerini” vermeyeceklerdi, kadınlar bu kez kendilerinden çalınanı, intikam ruhuyla alma savaşı içerisine gireceklerdi. Bu intikam savaşı, özgür kadın ideolojisini, ordulaşmasını ve fedai kadın çizgisini açığa çıkarmıştır. Önder Apo geliştirmiş olduğu her bir düşüncenin büyük çıkışları açtığını ve her bir düşüncenin faşist sistem ve erkek zihniyetinden intikam alma olduğunu bilmektedir. Özgürlükteki ısrarının, büyük düşmanlaşmayı yaratacağını bilmesine rağmen, bir saniye bile geri durmadan savaşmaya devam etmektedir. Buda beraberinde komplo dediğimiz gerçekliği açığa çıkarmıştır. Tarihten günümüze kadar da komplo en ağır şekilde Önder Apo şahsında tün topluma yönelik sürdürülmektedir. Komplo gerçekliğini anlamadan, hissetmeden

ile fiziki olarak yan yana olmasa da mekân ve zamanı büyük eylemciliğinin önünde engel olarak görmemiştir. Zilan yoldaş askeri taktik alanında bir tıkanma ve durgunluğun yaşandığı, Önder Apo'nun tek hedef haline getirildiği bir dönemde gerçekleştirdiği eylemle PKK'nin askeri çizgisinde yeni bir çıkışın yol göstericisi olur. Önder Apo ruhunu en küçük zerresine kadar kendisinde yaratmıştır. Fedailik dediğimizde yaşamın her anını, eyleme dönüştürmek değil midir ki? Düşünce, yaşam tarzı ve eylemi bir bütündür. En ufak bir parçalılık yoktur. Bu anlamıyla Önderlik hakikatine doğru katılımın, tam katılımın sembolüdür Şehit Zilan. Fedai ordu oluşumunun da vasiyetçisi olur. 1999 ise Önder Apo uluslararası komplo ile İmralı da tecrit edilir. Önder Apo; “Komplo ve ihanetin geliştirilmesinde zayıf dostluk ve yoldaşlık ilişkileri de oldukça etkili olmuştur. Daha çocukluktan beri güçlü arkadaş bulamama

korkusu, bu süreçte adeta yalnız başıma ve çaresiz bırakılmamla kanıtlanmıştır. Sağlam dostluklar ve yoldaşlıklar için olağanüstü çabalar harcanmasına rağmen, ananın çocukken öngördüğü kehanet gerçekleşmeye yüz tutuyordu. Halen hatırlıyorum: Benim arkadaş ve dost canlılığımı görünce, "Ahmak, bırak bunları. Çıkarları için seninledirler, senin istediğin gibi çalışmaz ve seninle olmazlar. Boşa çıkar, yalnız kalırsın" derdi. Demek ki, hayat tecrübesi çocuk hayallerinden daha gerçekçiymiş. Tabii ben hala toplumsal yaşamın, soylu dostluk ve arkadaşlıklar olmadan anlamlı ve yaşanmaya değer olmayacağına dair inancımı koruyorum" demektedir. Bu kahraman şehitler de bu gerçekliği görür ve yaşamı anlamlandırmak için eyleme geçerler. Ardi arkası kesilmez eylemler gerçekleştirilir. Kendisine fedailik çizgisini hedef alıp eylemselliği büyütenler, kendini yakan yoldaşlardan birer alev topu olup düşmanın yüreğinde patlatan nice kahraman hakikatlerin karartılamayacağını gösterirler. Hiçbir mekân tanımaksızın özgür dağlardan, metropollere ve zindanlar komploya karşı kadın öncülüğünde başlayan direnişi zirvelere yükseltirler. Yürekları, duyguları, eyleme durur her birinin. Her biri yüce eylemleri ile Önder Apo' da buluşmak ve yetersiz yoldaşlığın öz eleştirisini eylemleriyle verirler. Kuşkusuz her bir eylemci kendini Önder Apo yaşam tarzı ve düşüncesinin ilhamıyla yaratmıştır. Tarihte eşi benzeri olmayan bu eylemcilik bütün ezberleri de bozmuştur. Önder Apo hakikatinin toplumun kendisi olduğu ve komployla amaçlanan Önderlik şahsında, insanlık olduğunu bilirler. Böylesi büyük bir lanet karşısında sessiz kalına bilinilir miydi? Kendi gerçekliğini, varlığını, özünü Önder Apo' da bulan kadınları kim durdurabilirdi? Rotinda, Kurdê, Beritan, Nesrin ve Viyan Soran yoldaşlara kadar birçok genç kadın yoldaş "Güneşimizi Karartamazsınız" dediler. Bir kez daha karanlıklar çökmesin diye Kurdistan toprağına bedenleri ile aydınlık oldular, yürekleri ile ışık oldular, zılgıtları ile birer meşale oldular.

Güçlü eylemlerinde iddialı, kararlı planları ile amaçlarındaki netliği ortaya koydular. Onları toplumsallaştıran yan ise eylemlerinde hiçbir bireysel yan hiçbir 'Ben'e yer olmamasıdır. Her eyleme geçen, eylem gerçekleştiren erkek arkadaşta ise özgür kadına olan özeleştirir vardır. Eylemlerinde her seslenişlerinde kadına olan sonsuz saygı vardır. Kadının geliştirici gücü ile gerektiği kadar kendini yetiştirememenin, ona yoldaşlık yapamamanın özeleştirisi vardır.

Her bir eylem derin tarih bilincinin açığa çıkmasıdır. Ve onlarca eylemcinin en büyük amacı Önder Apo üzerindeki imha ve soykırım politikalarını parçalamak, kırmak ve yetersiz yoldaşlığın özeleştirisini vermektir. Ve her eylemci Şehit Zilanı tanrıça kabul ederek yürüdü ölümsüzlüğe. Beritan'ın teslimiyetçi çizgiye karşı olan duruşu esas alındı, Zilan'ın yaşama olan aşkını taşıdılar ve günümüze kadar bu ruhu taşıdılar.

Kadının binyıllardır yürüttüğü fedailik burada anlamını tekrardan buldu, kendini yeniden ortaya çıkardı. Her bir yoldaşın geride bıraktığı fedai çizgideki ruh bizlere vasiyettir. Vasiyetleri Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlamaktır. Bizlerde bu uğurda ne pahasına olursa vasiyetlerini yerine getireceğiz. Bizler Önder Apo'nun yarattığı bu ruha daha çok yaklaşmak için mücadelemizi büyüteceğiz. Şehitler gerçeğine fedai tarza yoğunlaşmak için yaşamı fedaileştirmemiz gerekir. Komplonun halen devam ettiğini bitmediğini görmek gerekir. Her bir genç yoldaşın birer Zilan, Beritan, Rotinda, Sema, Rûken ve Sara olması gerekir. Buna ulaşmak sonuç alıcı hareket etmek süreci görüp gereklerini yerine getirmekle olur. Onun sahibi olmak zafere kilitlenmekle bağlantılıdır. Büyük bir varoluşu yaşatan Önder Apo' ya; Kürt halkının, genç kadınlarının bu büyüklüğe, yüceliğe vereceği cevap: Yaşama fedaice bir katılımı sağlamaktır.

KADIN ORDULAŞMASINDAN JİNEOLOJİ'YE Jin û Jiyan'ın Buluşması

Geçtiğimiz yılın sonbaharında kadın ordulaşmasının ilanının 30. yıldönümünü yaşadık. Önder Apo, 1 Kasım 1993'te telsiz üzerinden verdiği talimat ile kadın ordulaşması sürecini resmen başlatırken, 8-16 Mart 1995'te düzenlenen 1. Ulusal Kadın Kongresi ile de Kürdistan Kadın Özgürlük Birliği YAJK'nın kuruluşu gerçekleşti.

Kadın ordulaşması denildiğinde insanın aklına öncelikle askeri anlamda savaşın ve buna göre örgütlenmenin gelmesi doğaldır. Ki kadın ordulaşması, ARGK bünyesinde YAJK birliklerinin oluşturulmasıyla Kürdistan özgürlük gerillasında kadının özgün askeri örgütlenmesinin -üslenmeden karargahlaşmaya, komutadan birliklere, muhabereden eylemselliğe- geliştirilmesi anlamını taşımaktaydı. Bu, elbette ki -dünyada eşi benzeri olmayan- çok büyük bir adımdı. Bir ulusal kurtuluş mücadelesi kapsamında, toplumdaki yoğun ataerkillik ve cinsiyetçiliğe rağmen, üstelik Kürdistan koşullarında kadına 'namusçuluk' temelinde feodal yaklaşımlar baskın iken kadın ordulaşmasını gerçekleştirmek -deyim yerindeyse- her yiğidin harcı değil. Hele ki cinsiyetçi-erkek egemen zihniyet kadınların gerilladaki varlığını dahi yük olarak görüp katılımına karşı çıktığı göz önüne getirildiğinde.

Bu konuya tekrar döneceğiz ancak burada bir de kadın ordulaşmasının askeri olmayan yönü üzerinde durmamız gerekiyor. Ki bu yönü, askeri boyutu da içine alıyor. Bahsettiğimiz husus, erkek egemenliğine karşı kadın özgürlüğü silahı olarak kadın ordulaşması, daha doğrusu özgün örgütlenmesidir. Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketinde ordulaşma, örgütlenme ve dolayısıyla kurumlaşma iç içe süreçler olarak yaşanmıştır. Yani ordulaşma ile birlikte özgürlük hareketi içerisinde kadının kolektif kimliği ve iradesi giderek oluşmuş, ortaya çıkmıştır. Bu nokta çok önemli çünkü "Birey olarak güçlenmek yetmez, kurum olarak da güçlenmeniz gerekir; her düzeyde ordulaşmanızı ve kurumlaşmanızı sağladığınızda erkek egemenlikli etkilere ve kişilere karşı çok iddialı bir duruma gelirsiniz".

Önderlik, kadın ordulaşması sürecinde konuyla ilgili çözümlemelerinde en çok kadın kurtuluşu bağlamında sosyal devrim üzerinde durmuştur. Bir yandan geleneksel-köle kadın ve egemen erkeği çözümlerken, cinsler arası eşit ve özgür ilişkilerin geliştirilmesi üzerinde durmuştur. Kadın ordulaşmasını bu temelde demokratik ve sosyalist bir toplum inşası bağlamında ele almıştır. Ve partideki özgürlük düzeyini

kadının özgürlük düzeyine bağlarken, ordulaşan kadının kendisiyle birlikte erkeği de 'hizaya getirme' yani dönüştürme sorumluluğuna sahip olduğunu vurgulamıştır. Dolayısıyla kadın ordulaşması kadın kurtuluşu ve erkeğin değişim-dönüşümü ve bu temelde eşitliğe ve özgürlüğe dayalı yeni toplumsal ilişkilerin geliştirilmesi amacına dayanan bir adımdır aynı zamanda.

Busüreçelbetteki kolay ve sorunsuz gelişmemiştir. Hem kadınlar hem erkekler tarafında bu tarihi adıma doğru anlam vermeme söz konusu olmuştur. Tabii daha çok erkekler cephesinde. Ancak kadın gerillaların içinde de erkekten kopuşa razı olmama, bu anlamda geleneksellik ve kölelik duygu-düşüncelerinden kopamama söz konusu olmuştur. Fakat burada mühim olan, kadınların hem bireysel hem kolektif temelde yaşadığı deneyimler, bunların beraberinde getirdiği gelişmeler ve derinleşen bilinç düzeyidir. Her şeyden önce Kürt kadını -en azından yaşadığımız çağ itibarıyla- ilk kez tamamen kendi cinsine dayalı bir yaşam alanı, biçimi ve tarzı geliştirmiştir. Kadın ordulaşmasıyla birlikte kurulan ayrı kamplar aynı zamanda kadınların her

şeyiyle kendilerinin ilgilendiği yaşam alanlarıydı. Bu salt 'erkeksiz bir yaşam' anlamına gelmiyordu. Bundan ziyade erkeğin etkilerinden uzakta kadınlar burada kendilerini tanımayı öğrendi. Elbette ki Kürt toplumu içerisinde hala doğal toplum özellikleri mevcuttu ancak cinsiyetçilik ile birlikte özümsetilen, içselleştirilen kölelik-geleneksellik kadın doğasından uzaklaştırdığı gibi bu doğayı çokça tanınmaz hale getirmişti.

Bu noktada artık kadın ordulaşması ile Jineoloji arasındaki bağı da kurmak istiyoruz. Zira Jineoloji'nin temel amaçlarından biri de kadın doğasının aydınlatılmasıdır. Özellikle Kürdistan somutunda kadın gerçeğinin açığa vurulmasında ordulaşma ve bununla bağlantılı olarak özgün ve giderek özerk kadın örgütlenmesi belirleyici bir rol oynamıştır. Kadın kendi cinsiyetle buluşarak yaşamı yeniden düzenlerken, örgütlerken, biçimlendirirken, aslında yaşamın kendisiyle yeniden bir buluşmayı sağlamıştır. Birbirinden koparılan jin ve jiyan böylece yeniden buluşmuştur. Bir bakıma kadın ve yaşam bilimi olarak Jineoloji'nin bir de buyünüyle temeli atılmıştır, daha doğrusu dayandığı zeminin taşları döşenmiştir.

Yaşamda, pratikte karşılaşılan zorluk ve yaşanan gelişmeler teorik-ideolojik boyuttaki çözümlemeler ile karşılıklı olarak birbirini besleyerek her şeyden önce kadının bilinç düzeyini giderek yükseltmiştir. Burada Önder Apo'nun teşvik eden, doğrultu veren, derinleştiren, teoriye ve giderek ideolojiye dönüştüren yaklaşımını iyi görmek gerekiyor. Yani Önderlik kadın militanlarından hep yaşadıkları pratik deneyimleri sorgulayarak yeni, daha büyük pratik adımları beraberinde getirecek teoriyi -bir nevi bilimi- oluşturmalarını istemiştir. Mesela kadın ordulaşmasını ilan ettiği 1 Kasım 1993 tarihli telsiz konuşmasında şöyle demiştir, daha doğrusu sormuştur: "Kadın kimdir, nereden gelmiştir, kadın kişiliği nasıl oluşmuştur? Kölelik nedir, düşkünlük nedir, düşürülmüslük nedir? Tarihi-toplumsal bağlar nasıldır, kadın nasıl yitirildi, nasıl kazanılır? Örgütlerle nasıl kazanılır, eylemle nasıl kazanılır? Duygusalıktan bahsedilir; duygu nedir, doğru duygu nedir, düşkünlük nedir? Aileden bahsedilir; aile nedir, doğru aile nedir? Erkek ilişkilerinden bahsedilir; doğru erkek ilişkisi nedir, eşit ilişki nedir, özgür ilişki nedir? Kabul edilmesi gereken doğru yaklaşım, doğru duygular nedir, ret edilmesi gereken nelerdir? Yüzlerce soru daha da geliştirebilir."

Bu sorular aslında Jineoloji'nin sorduğu, incelediği, yanıtlamaya çalıştığı başlıca sorulardır aynı zamanda. Daha çok da Jineoloji'nin temel bir bölümünü teşkil eden Özgür Eş Yaşamına götüren sorulardır. Ki Önderliğin kadın ordulaşmasıyla birlikte perspektifini verdiği Eşitlik ve Özgürlük Komiteleri ile kadının örgütlü-kolektif iradesi ile erkek yapısı arasındaki ilişkilerin

eşgüdüm temelli düzenlenmesini öngörmüştür.

Biz Jineoloji'yi aynı zamanda kadın öz ve meşru savunmasının bilimi olarak tanımlayıp ele alıyoruz. Doğadaki her varlığın kendini savunma bilinci ve

Öz savunma olmadan özgürlük sağlanamaz. Öz savunma olmadan kadın özgürleşemez. Özgür yaşam inşa edilemez. Dolayısıyla kadın özgürlüğünün ve özgür yaşamın bilimi olarak Jineoloji açısından öz savunma olmazsa olmaz

“Öz savunma Olmadan Kadın Özgürleşemez”

yöntemi vardır. Bu husus bitkiler ve hayvanlar için de geçerlidir, insanlar için de. Daha doğrusu insan olarak bizim doğamızda da öz savunma vardır. Ancak devletli uygarlığa geçişle birlikte öncelikle kadının öz savunma hakkı, bilinci ve mekanizmaları adım adım ve oldukça sistematik bir biçimde ortadan kaldırılmıştır. Peşi sıra toplumlar da giderek devlet iktidarları karşısında savunmasız kılınmıştır. Kapitalist modernite aşamasına gelindiğinde ise ulus-devletin ‘şiddet tekeli’ iddiası altında, bir nevi ‘temsilci’ atanan erkeğin kadına yönelik şiddeti meşru kılınırken, kadın ve halkların öz savunması inkar edilip ‘terör’ kisvesi altında kriminalize edilmiştir.

Binlerce yıl süren yoğun ideolojik manipülasyonlarla kadına neredeyse unutturulan, zihninden silinen öz savunma ilkesinin yeniden bilinç düzeyine getirilmesinde kadın ordulaşmasının rolü belirleyici olmuştur. Edilgen, savunmasız ve her daim erkek tarafından erkeğe karşı savunulması gereken kılınmış kadından erkek-devlet şiddetine karşı bizzat kendini ve toplumunu savunan kadına geçiş bu anlamda çok stratejik bir değişim niteliğindedir. Özellikle de kadının kendine olan bakışı, yaklaşımı, özgüveni, bilinci bağlamında büyük bir gelişmeyi sağlatmıştır. Kadının kendinin -Xwebûn-olabilmesinde öz savunma bilinci ve gücünü edinmesi gerçekten çok büyük öneme sahiptir.

kabilinden stratejik öneme sahiptir. Çünkü günümüz dünyasında hiçbir toplumsal soruna öz savunma bilinci ve mekanizması olmadan çözüm geliştirmek mümkün değildir. Bu durum kaynağını egemen sistemin militarist-saldırgan-şiddetçi karakterinden almaktadır. Kadın ordulaşması kadın öz savunmasının tohumlarının atıldığı, hem pratik hem bilincin yeşerip büyüdüğü zemindir. Militarizme dayanmadığı gibi, aslında onun panzehridir aynı zamanda. Bu gerçek kendini Rojava devrimi ile birlikte, YPJ öncülüğünde DAİŞ'e ve işgalci TC'ye karşı yükseltelen öz savunma direnişinde bütün dünyaya göstermiştir.

Sonuç olarak Kürdistan'da geliştirilen kadın ordulaşması, bir yazıya sığmayacak kadar çok yönden Jineoloji'nin dayandığı düşünce ve mücadele deneyimleri ortaya çıkarmıştır. Ordulaşma süreci salt askeri çerçevede ilerlemeyip, daha çok da kadın, erkek ve toplum gerçeğine dair o güne kadar sorulmamış sorular sorup yanıtlar geliştirmeye çalışmış, dolayısıyla kendi içinde önemli düzeyde bir sosyal bilim boyutu da taşımıştır. Dünyadaki birçok deneyim sonradan bilimsel bir analize tabi tutulurken, Önder Apo'nun yöntemsel yaklaşımının bir sonucu olarak kadın ordulaşması sürecinin kendisi hem sürekli güçlü tahlillere tabi tutulmuş hem de yeni analizlere zemin kılınmıştır. Bu ise eşsiz bir durum olmaktadır.

GENÇ KADINLARIN İNTİKAMI, DÜŞMANA KORKU VE BASI SALACAK

Sağlıklı yaşaya bilmek şu dünyada herkesin en temel dileği. Çünkü hastalık bütün yaşamı etkisi altına alınca artık onunla ve ona göre yaşarsın. Mesela veba.

Lakabı “Kara Ölüm” olan Veba” bulaşıcı ve öldürücü bir hastalıktır. Böyle olmasına rağmen tıp alanının dışında edebiyatın da ilgilendiği ve işlediği bir konu olmuştur. Albert Camus’nun Veba adlı romanı da vebayı işleyen ilginç eserlerden biridir. Romanda vebanın yayılması kısaca şöyle gelişir: her şeyin kendi seyrinde ilerlediği günlerden birinde fareler lağımlardan, kalorifer dairelerinden çıkıp sokaklarda ölmeye başlarlar ve artık yaşam kendi seyrinden çıkmaya başlar. Başlangıçta kapıcılardan başka kimsenin ciddiye almadığı bu garip olay, zamanla tüm şehri etkisi altına alan vahim boyutlara ulaşır. Şehirde korkunç şeyler yaşanmaya başlar. Hızla yayılan mikrop nedeniyle ölüm farelerden sonra insanlara da sirayet eder. Tüm işaretler açıkça vebayı göstermesine rağmen, insanlar 20. yy. da veba gibi bir hastalığın olacağına inanmak istemez. Olsa bile bunun kendi başlarına gelebileceğine inanamazlar ya da inanmak istemezler.

Vebanın adını koymazlarsa sonuçlarından da etkilenmeyeceklermiş gibi veba ile karşı karşıya olduklarını uzun bir zaman reddederler. Tabi kısa sürede ölümler artmaya başlar. Kimsenin kabullenmek istemediği veba zamanla korkunç ve tehlikeli bir boyuta ulaşır. Hal böyle olunca katı önlemlerle şehir karantinaya alınır. Buraya kadar sanki bulaşıcı ve biyolojik bir hastalıktan bahsediliyormuş hissi verse de, Fransız yazar Albert Camus, Veba adlı romanında aslında kara bir veba gibi Avrupa’ya yayılan Nazizm’i anlatmak ister. Romanın beni en çok etkileyen ve günümüzde de aslında birçok kez vebaya yakalandığımızı hissettiren bölümlerinden biri, roman karakterlerinin kendi aralarında ne çok ölüme şahit olduklarını konuşurlarken, aslında ölüm görmekten de beterinin, başkalarının ölümüne alışmak, onu sıradanlaştırmak olduğunu fark etmeleridir. Yani bu dünyadaki asıl veba, hissizleşmektir. Yazar, Veba romanında bu hissizleşmeyi “Bir kez göz yumuldu mu vazgeçmek için bir neden kalmaz” diyerek tarif eder ve derin anlamlar yüklü bir mesaj verir tüm insanlığa. Belki de yazar alışmanın da bir Veba, kara bir ölüm olduğunubircümleyleböyleanlatmakisterbize.

20. Yüzyılda yayılan Nazizm'i konu alan bu romandan biraz da yaşadığımız dünyaya ve şimdiye bakalım. Ne kadar çok benzerlik var değil mi? Yazar faşizmi bir Veba olarak ifade ediyor. Ama günümüz dünyasına bakınca ne de çok Veba ile karşı karşıya kaldığımızı görmemek için şu gözlerin kör olması gerekir.

Mesela unutmak ve alışmak da bir veba değil midir? İnsan unutursa, kendisine yapılan her şey makul gelir. Çevresinde yaşanan yada kendisine yaşatılan her şeyi kanıksamaya başlar. Çünkü o alışmıştır. Her şey normal ve olağan akışıındadır Onun için. Bu nedenle özgürce yaşayabileceğimiz, şarkılar söyleyip, halaya duracağımız bir parça vatan toprağını bize çok gören bu düşman unutmamız için her şeyi yapar. Çünkü unutan ve alışan bir insana istediğin her şeyi yaptırabilir, onu kendi hizmetinde kullanabilir hatta kendine düşman, katiline aşık yapabilirsin. Çünkü unutan insan hafızasız insandır, unutan toplum hafızasız toplumdur. Bu hissizleşme, unutma ve alışma ile birlikte kara ölümün virüsünü benliğimize bulaştırmış olurlar.

Unutmak, sözlükte hatırlamamak ve akılda kalmamak gibi anlamlarının yanı sıra "Bir şeyi yapamaz duruma gelmek ve bağışlamak" anlamlarında da ifade edilir. Yani insan unutursa bağışlar. Bağışlar sabelki de unuttuklarından kat be kat ağır olan yeni acılara, yeni zulümlere yol olur. İnsan unutursa karşı duramaz, kabullenir ve daha sonra yapılacak olanlara da engel olamaz. Düşman böylece kendi zulüm ve acı yolumuzu kendi ellerimizle bize döşetmiş olur.

Bizi, bize yaşatılanlara, ölümlere, tacizlere, tecavüzlere, bebek yaşta evlendirilmeye, Taybet ananın cenazesinin günlerce sokak ortasında kalmasına, Cemile'nin cenazesinin buz dolabında saklanmasına, Gülistan'ın bedeninin yıllardır kayıp olmasına alıştırmaya çalışıyorlar. Yani bizi hissizleştirmeye çalışıyorlar. Peki insan hissizleşirse kendisinden geriye ne kalır? İnsanı yaşatan

ve toplumsallığı kuran duygu bu his değil midir? Hissizleşmek aslında toplumsallıktan, insanlıktan kopmaktır, yani ölümdür. Yaşanan bunca zulme, katliama, yıkıma, yok etmeye, hakarete, işgale karşı hissizleşmek ölümle eş değer değil midir? er gün kimyasal silahlarla bombalanan şu dağlarda nice güzel insan, insanlık değerleri uğruna göğsünü siper ederken, hiçbir şey olmamış gibi yaşamak hissizleşmek değil midir?

"Bu hastalığın
tek dermanı
intikam
almaktır"

Peki yok mudur bu kara ölümün, Vebanın dermanı? Tabi ki vardır. Bu hastalığın tek dermanı intikam almaktır. Tarih boyunca bize yaşatılan tüm haksızlıkların tek ilacı intikamdır. Çünkü intikam almak alışmamaktır, unutmamak ve unutturmamaktır. İntikam, sana yaşatılanları unutmamanı sağlarken, düşmanın da başına neler geleceğini unutmaması ve her an bu korkuyla yaşaması demektir. Mesela Amed`de HÜDA-PAR çeteleri lokantaları, kafeleri, havuzları basarak, kadınları, genç kızları ve çocukları tehdit ettiler. "Sizin ana babalarınızı öldürdük, hala mezarları bile belli değil. Kimin gücü bize yeter"? diye de insanlarımıza nutuk çektiler. Sanki bize unuttuğumuz bir tarihi hatırlatmak ister gibi. Sanki tıpkı yazarın Veba` da ifade ettiği gibi "Bir kez göz yumuldu mu vazgeçmek için bir neden kalmaz" dememiz gerektiğini görmemizi ister gibi. Çünkü bir kere göz

yummak, düşmana daha fazlasını yapma cesaretini verir, dün tehdit edenin yarın bu tehdidini eyleme dökme cesaretini verir.

Şimdi biz ülkemizin yakılıp yıkılmasına, milyonlarca canlıya yaşam olan ormanlarımızın kesilmesine, tarih boyunca insanlığın çekim merkezi olan o tertemiz sularımızın kirletilmesine, yok edilmesine, dağlarımızın her gün maden adı altında patlatılmasına, sevdiklerimizin kemikleri üzerine karakolların inşa edilmesine, gelinlik defilelerinin yapılmasına, konserler verilmesine, kendi dilimizde konuşmamaya, halay çekmemeye, kendi renklerimizde ve kültürümüzde giyinmemeye alıştıırıyoruz. Dünyanın umudu

“Genç kadınlar olarak bizi birbirimize düşman eden erkek egemenliğine karşı birbirimizi severek örgütlenmek intikamımız olacaktır”

olan çocuklarımızın hep bir kaza süsü verilerek panzerlerin altında katledilmesine, bu devletin askerinin, subayının, memurunun tecavüzüne, tacizine, genç kızların fuhuşa, uyuşturucuya bağımlı hale getirilmesine, ülkemizin insansızlaştırılmasına alıştıırıyoruz. Oysa efsanevi komutan Heval Agit Kürt gençlerinin bu topraklarda düşmanın gölgesini dahi kabul etmemesi gerektiğini söylüyordu. İşte böylesine net ve karalı bir şekilde işgale, düşmanın varlığına tavır koyuyordu. Başka türlü bu vebadan nasıl kurtulur ki insan?

Herkesin bir intikamı olmalı elbette. Biz genç

kadınların en büyük intikamı ise verili yaşamı bu haliyle kabul etmemek olacaktır. Özgürlük adı altında bizi tek başımıza, toplumumuzdan uzak bırakanlara karşı örgütlenmek ve kendi toplumumuzun, halkımızın içinde olmak en büyük intikamımız olacaktır. Kültürel, fiziksel, ideolojik tüm saldırılara karşı kendi öz savunmamızı yapacak düzeye ulaşmak en büyük intikamımız olacaktır. Bize tek yaşam seçeneği olarak dayatılan bu yaşama karşı, özgürce halaya duracağımız bir yaşamın arayışı bizim en büyük intikamımız olacaktır. Genç kadınlar olarak bizi birbirimize düşman eden erkek egemenliğine karşı birbirimizi severek örgütlenmek intikamımız olacaktır. Böylesi bir intikam yürüyüşü bize bulaştırılmak istenen tüm hastalıkların panzehri olacaktır. Şimdi kazandığımız tüm bu değerlerin hepsi Amara'da çocuk yaşta evlendirilen Elifin, Haki Karer'in intikamı için başlamadı mı?

Bu faşist sistemin bize özgür bir yaşam ve kocaman bir kahkaha borcu var ve biz genç kadınlar olarak bu borcumuzu almayana kadar mücadeleden asla vazgeçmemeliyiz. Kürdistan'da yarım bırakılan her gülüşün, her yaşamın, her hikâyenin intikamını almayana kadar durmamalıyız. Kutsal kitapların cennet diye bahsettiği Kürdistan'ı yakıp yıkan, yaşamları karartan bu faşizmden intikamımızı almayana kadar durmamalıyız. Genç kadınlar olarak bizi bir veba gibi saran unutmak ve alışmaktan kurtularak, kendimizi güçlendirip, intikamımızı ve sevgimizi düşmanda patlatmalı, düşmanımıza korku vebasını salmalı, onu kendi korkusunda yok etmeliyiz.

LI HEMBERÎ QIRKIRINA ÇANDÎ ROJ ROJA TOLHILDANÊ YE

Ji destpêka dîrokê heya rojame ya îro civakê, avakirina fikirandina xwe, vê fikrê bi nasname kirin û hebuna xwe li ser wê bi wate kirin bi awayekî hunerî û çandî girtiye dest û hertim parastina wê kiriye. Civak di vê hişmendiye de ye kû çand, hebuna civakê bi cewherê xwe yê xwezayî re dike nasname, di nav civakê de her tim zindîbûnê ava dike, vê zindîbûna xwe belavî gerdunê dike û dide nas kirin. Ji ber vê yeke dema em behsa çandê dikin, ji dest girtineke bi şeklî zêdetir bi cewherî nêzbuyîn pêwîst dike. Di esasê xwe de çand henase, hebun û rihê civakê ye. Ji ber vê bi hezar salan derbas bibe jî jiyan kirin û dayîna jiyan kirina çandê û zindîbûna wê nîşaneya vê tiştê ye.

Erdnîgarîya Mezopotamya bi ava xwe, axa xwe, welatparêzîya xwe û bi berxwedana xwe ji bo giştî mirovahî û çandan re buye derguşa jiyanê. Bereket û pîrozîya vê axê hemû çand û gelan di nav xwe de hewandiye û mezin kiriye. Di nav vê erdnîgarîya pîroz de gelê qedîm yê Kurdan çanda xwe ya dewlemend her tim jiyan kiriye û bi çanda xwe ya pîroz û qedîm di nav gerdunê de xwe daye nasîn. Çand û hafizaya

civaka gelê Kurd bi rêya dengbêjî, stran û govendê ve heya rojame ya îro hatiye. Ji ber vê çanda dewlemend gelê Kurd bi coş û rengê xwe li ser hemu gelen cîhanê bandorîyek pir mezin daye ava kirin. Di dîrokê de gelên ku vê çandê bi kelecânî pêşwazî kirine jî derketine holê. Li kêleka vê kesên wekî hêzên faşist jî derketine û bi hesudî ya xwe li dijî çanda qedîm bi dijminahî tevgerîyane. Gelê Kurd li hemberî gelên kû ji bo çanda wan rêz dane û bi heskirin nêz bune re bi awayekî hevpar û komunal jiyan kiriye û ev çanda pîroz bi gelan re parve kirine. Hêzên ku ji bo çanda xwe xeter dîtine û hêzên kû ji bo çanda wan dijminatî kirine re hertim bi rêbazên cur be cur re di nav tekoşîn u berxwedanîyê de mane. Bi taybet ya kû çand pîroz kiriye, ava kiriye û bi awayekî xweşik teyisandina wê di nav civakan de kiriye beguman jine. Jinê çanda berxwedanê bi hebuna xwe re kirîye yek û heya rojame ya îro bi berdelên pir mezin ew zindî hiştîye. Hîn jî bi sekneke fedaî û bi dayîna berdelên giranbuha re jiyan dike û dide jiyan kirin. Li hemberî çanda gele Kurd her çiqasî êrîşên dijmin hebin û vîya bi rêbazên cur be cur re bixwaze dagir bike jî çanda Kurdan bi dîmen û bi devkî xwe parastiye ev bi saya jinên Kurd pêşketîye. Taybet bi pêşengîya jinên Kurd kesayeta Kurdên berxweder, welatparêzîya wan, girêdanbuyîna wan ya bi axê re bi rêya dengbêjî û destanan vegotine û bi tîpên zêrîn di dîrokê

“Cil û bergên civaka Kurd teyisandina hebuna wan û rengê wan dide der”

de nivîsandine. Jinên Kurd bi êvîn û heskirineke pir mezin çanda xwe ji bo giştî gelan daye heskirin û girêdanbuyîna çandê wekî pîvaneke sereke ya ehlaqî danîye holê. Jiber vê jî herî zêde jin buye hedefa dîjmînê faşist yê qirker û hatine qetil kirin. Dijmin di vê zanabuyîna ye kû heger bixwaze civak bê çand bihêle, destpêkê wê êrîşî jinê bike û wê tunne bike.

Dema em dîrokê mêze dikin, em dibinin kû dijmin ji bo nasnameya gelê kurd tune bike û ji cewherê wî derxîne xwestiye hemu nîrxên wan an bi zordarîyeke fizikî ji destê wan bigre, yan jî bi rêbazê leystokên xwe yên qirêj ve bi asîmîlasyon kirinê re xwestiye bigre. Di her kêlîyê de êrîşên dijmin yên li ser cil û bergên me yên gelerî, li ser zimanê me, stranên me û govendên me re bi awayekî hovane çêbuye. Cil û bergên civaka Kurd teyisandina hebuna wan û rengê wan dide der. Zîhnîyeta dijmin bi her awayî dixwaze çanda ku bi destê jin hatiye xemilandin ji holê rabike. Di dîrokê de em hertim bune şahidê van êrîş û polîtîkayan û bi hezaran mînakên wan hatîne jiyan kirin. Bi dehan pêşengên civaka Kurd ji bo ku çanda

me biparêzin û wekî mîras bigihijînin rojame bêtî ku bifikire xwe di nav zinaran de avêtine û bune pêşengên serhildanên mezin. Wekî ku tê zanîn 25 qanûnê 1925` de bi zagona 671 de qanûna bi navê `derheqê şapka îhtîsasi` derxistiye. Armanca derxistina vê qanûnê ewe ku desmal û şaşikên wekî çanda me pênase dike wekî paşveru dibîne û qaşo di bin navê modernîteyê de ya ku tê xwestin asîmîlekirina çandê ye. Kesayetên ku vê qanûnê qebul nekiriye û nerazîbuyîn nişan daye bi girtin û sêdarê ve ru bi ru hatiye. Li gel vê politiqayên asîmîlasyonê ku guhartina cil û bergên jinan ji aliyê dijmin ve bi qetlîama Dêrsîmê ve hatiye destpêkirin. Li Kurdistanê bi dehan mamoste û kesên alîgirê dijmin bi awayekî zana û pergali ji aliyê dijmin ve hatine erkdarkirin. Yek erkê hêzên faşist kû di gundên Kurdistanê de hatine erkdar kirin heye ew jî ; ciwan û jinên ciwanên kurd ji çanda wan ya cewherî dur bixin, birevînin, wisa bikin kû ji çanda xwe şerm bikin ,di nav hişmendîyê xwe de bihelînin û ji hebûnê ber bi tunebuyîna ve bibin. ji bo kû vê tiştê bikin êrîşî çandê me kirin, gundên me şewitandin û wisa kirin kû bi hezaran gele

kurd bi zordarî hatin koçber kirin. Ji aliyê din ve bi amurê xwe yên şerê taybet re takekesî buyîn, bê çand buyîn û ji civakê qutbuyîn wekî azadî daye nasîn. Di nav civakê de kesên kû li hemberî wan dernekeve çand û hunerekî sexte ava kiriye û wekî hêşbirekê bi kesayetên sexte re vêya belav dike. dijmin bi awayeki pir zana

me dike, li ser goristan û hestiyên Kurdan qaraqolên xwe çêdike. Li hemberî gerîllayên kû bi eşqekî mezin, bi dilekî paqij ziman û çandê me diparêzin re ewqas acizin kû bi kîmyasalan êrîş dikin. Ji aliyên din ve dixwazin xwezaya me û axa me dagir bike, qetil bike kû gel mecbur bimîne dev ji xaka xwe berde. Lê

“Bê tirs û li dijî vê jiyana sexte ya kû ji aliyê pergale ve hatiye saz kirin bertekek pir mezin dane nîşandan û bune fedayîyê axa pîroz ya Kurdistanê”

ji bo kû mêjîyê ciwanan bi tevîzîne bajarên welatparêz û berxweder yên Kurdistanê de faalîyetê xwe bê navber didomîne . Wekî mînak bajarê wekî Agirî de bi navê dossî dossî de konseran bi rêxistin dike. Li Amedê ser pira dîrokê û cihên dîrokê Kurdistanê pênase dike de podyuman çêdike û bê çandîbuyînê belav dike. Li hemberî festîvalên kû me çanda xwe dida nas kirin û berbelav dikir de ew jî festîvalên çanda sexte li Kurdistanê rêxistin dikin. Bi vêya re dixwazin ciwanên bê çand, ji rastîya xwe dûr, tenê di nav cîhana xwe de jîyan dike û bê berpirsîyar tevdigere, ji cewherê xwe zêdetir dixwaze bişibe kesên cuda ava bike û vêya wekî nasnameya ciwanan dide nas kirin.

Êrîşên dijmin yên li ser çand û hunerê her kû diçe xwe zêdetir dike û vêya bi şêwazekî hovane dike. Nirxên me yên civakî û dîrokî ji aliyê çeteyan tên xera kirin, her roj welatparêzên kurd tên revandin û tên qetilkirin, nirxên me yên ahlaqî dixin bin erdê, nasnameya raperîn û keyfxweşîyên me yên wekî tilîlî û govendên me tên asteng kirin. Ciwanên me yên kû Kurdî diaxivin û stranên Kurdî guhdar dikin tên qetil kirin. Êrîşên cihên me yên herî pîroz ku em şehîdê xwe dispêrin dike, hestiyên şehîdên me yên bi lehengî şerê parastina çandê dike di nav sindoqan de teslîmê destê dayik û bavên

Rêbertî dibêje “ Birçî bimînin, ax bixwun lê terka axa xwe û welatê xwe nekin”. Beramberê êrîşên dijmin yên namerd û bê ehlaqî de yê kû buye temsîlvane çanda berxwedêr Rêber Apo ye. Rêber Apo ji bo kû çanda Kurd jîyan bike bi eşq û hêvîyeke pir mezin tekoşin dike û bi hêrseke pir mezin ve dîwarên Îmraliyê perçe perçe dike. Tevgera PKK beramberê qirkirina çandî di pêşengtîya Rêber Apo de tekoşînek da destpêkirin û 50 sal zêdetir ev tekoşîne gel û ciwanên kû di pençe qirqirina çandê da ne hişyar dike û ber bi tekoşîna de dikşîne. Îro bi sedan keç û xortên Kurdistanê ji bo kû êvîna xwe bi êvîna Rêbertî re bikin yek û tova heqîqatê bi xwna xwe av bidin mezin bikin tevî refên gerîlla bune. Bê tirs û li dijî vê jiyana sexte ya kû ji aliyê pergale ve hatiye saz kirin bertekek pir mezin dane nîşandan û bune fedayîyê axa pîroz ya Kurdistanê. Em wekî ciwan û jinên ciwanên Apoyî pêwîste pêşengên vê berxwedanê kû beramberê dijminê faşîzm de derketine yek kêlî jî jibîr nekin û dev ji tekoşîna kîrîne bernedin. Em pêvajoyeke wisa de jîyan dikin kû faşîzm êdî demên xwe yên dawî jîyan dike û bi wehşeteke pir mezin êrîşî her derê dike. Ji ber vê bi taybet jinên ciwan li hemderî van êrîşan berxwedanê wekî rumeta mirovahîyê bigre dest û li her derê govend û tililîyên azadîyê belav bibe. Lê belê pêwîste em bizanibin kû

tenê bi govend girtinê re jî em nikarin xwe bigihînin serkeftinê. Îro dijmin dayik û bavê me yên temen mezin di avêje zindanan û êrîş birina ser goristana şehîdên me de pêwîste were zanîn kû armanc êrîş kirina mezin ya beramberê rumeta me ye. Dijmin bi vêya jî têr nabe û li Kurdistanê nasnameyên Kurdên sexte bi rêya Huda-Par û Kdp ve ava dike û vêya bi rêya şerê taybet dide meşandin. Pêwîste bi tû awayî jinên ciwan û ciwan van polîtîqayên dijmin qebl neke û teqez ne tenê li mala xwe; li kolan û kuçeyan, li dibistanan de, cihên kar de, di her kêliyê jiyane de Kurdî bi axive, Kurdî binivîsîne û stranên Kurdî bibêje. Li berxwe kirina cil û bergên xwe yên gelerî şerm neke û wekî rumeteke pir mezin tevbigerê. Faşîzma TC bi riyê qenalê TRT Kurdî re dixwaze çanda heyî ya rast tune bike û şûna wê çandeke yoz ava bike. Pêwîste teqez qanalê TRT Kurdî li her derê de were teşhîr kirin û pêwîste neyê temaşe kirin. Îro hemû cihan di vê zanabuyîne de ye kû faşîzma TC bi rêyê mala Barzanî ve dixwaze axa Kurdistanê dagir bike û gelê Kurd di nav qirkirina çandî de bihelîne. Li gel vê jî

hemû cihan dizane ku beramberî xeta xwe firoşî de û dagirkirina dijmin de hêza kû rumeta gelê Kurd diparêze tenê Gerîllayên azadîya Kurdistanê ne. KDP bi rêyê ragihandina xwe ye şerê taybet re parastina dijminê Kurd dike. Ji ber vê jî pêwîste were zanîn kû qenalê Rudaw û K-24 qenalê dijminin û xizmet dijmin dike werin teşhîr kirin û li Kurdistanê de hebuna wan neyên qebl kirin. Dirok çawa lehengîya keç û xortên di nav vê berxwedanê de cîh girtî ne ji bîr nake, kesên ku beramberê vê xiyanetê de helwest nîe an nedayî, dengê xwe dernexistî, çanda xwe neparastîye kor, ker û lal buye jî bi ti awayî efu nake û ewê tola xwe jiwan kesan bigre.

Faşîzm bi van êrîşên xwe ve dixwaze Kurdistan û Tirkîyê bike girtigeheke kû derdorê wê bi helqeyên kolebuyîne ve hatîye dorpêç kirin. Ji ber vê jî rêbazên bi şewazên cuda re dizwazin vêya pêk bînin. Ciwanên kû xwedîyê kolan û kuça ne ji bo kû wana ji van kolan dîr bixin, bê tevger û bê çalakî bihelîn polîtîqayên tirsandin û xistina pença xwe raber dîkin. Lê belê pêwîste were zanîn kû kolan zimanê gel

**“Pêwîste
were zanîn
kolan
zimanê gel û
ciwanan e”**

û ciwanan e. Lê li hemberî van êrîşan ciwan û jinên ciwan wê bi TEW TEW`ên xwe, bi tililîyên xwe bi rihê zarokên agir tev bigerin û kolanan vegerînin qadên berxwedanê. Asta zanabuyîna jinên ciwan û tekoşîna wan îro gihiştîye merheleyeke pirgiring. Bi jinên ciwan yên kû bi rihê ji şoreşa Apogerî xwe bi hêz dike û dizane tenê bi şoreşê û di felsefeya Apoîzmê de xwe helandinê ve emê xwe nêzî serkeftinê bikin, HEBUN û XWEBUN a xwe biparêzin. Jiber vê asta zanabûna jinên ciwan îro di nav hêzên kû dixwazin xwîna Kurdan vexwun de tirs û xofeke pir mezin dide ava kirin. Ji bo jinên ciwan xwe gihandina çalakîyê, xwe gihandina nasnameya jinên azad e. Tû hêzêke faşîst beramberê jinên ciwanên kû xwe çalak kiriye û hêza xwe derxistiye merheleyê

“Roj roja bi êvîneke mezin girêdanbuna axa xwe re jiyan kirinê ye. Roj roja gerilabuyînê û roja Tolhildanê ye”

herî bilind nikare bisekine û nikare xwe ji rûxandinê xilas bike. Cihên kû jinên ciwan berxwe didin, çanda xwe di parêzin û xwe bi rêxistin dikin dijmin newêre bi rehetî bikeve van deran û xwe bicîh bike. Mînaka wan me bi dehan bajarên Kurdistanê û kolanan Tirkîyê de dît û dîrok jî şahîdîya vê berxwedanê kir. Ji bo jiyaneke bi rûmet û bi ehlaq pêwîste hemû jinên ciwan bi duruşmaya xwe ya BIJÎ SEROK APO, bi TEW TEW`ên xwe ve û bi tililîyên xwe ve nehêle dijmin di xewna xwe de jî rehet bibe, kolanan ji bo faşîzm û bê ehleqîyê bike goristan û bi vê helwesta xwe li ser ruyê dijmin şopa şeqamê tolhildanê derbixe. Roj roja xwedî derketina nîrxên pîroz û parastina wan e. Roj roja siya dijmin li Kurdistanê

de nehiştinê ye. Roj roja bi êvîneke mezin girêdanbuna axa xwe re jiyan kirinê ye. Roj roja gerilabuyînê û roja Tolhildanê ye. Roj roja TOLHILDAN ê ye û TOLHILDAN SOZA ME YE...

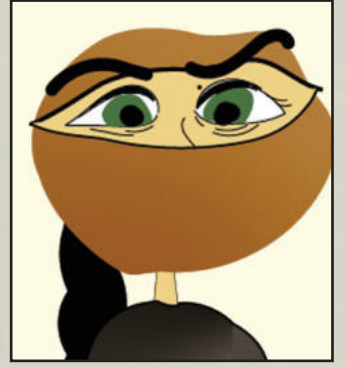

TOY TOY'DAN, TEW TEWLERE HADÊ YOLDEŞLER LÊXAAA ...

“Öle bir yola girdix ki artıq bizi durduramazsınız! Yalan haqsızlık ve çaresizlikten ibaret, derme çatma yasalarınızla, xapislere doldurup, tanq ve panzerlərinizlə üzerimize yürüyərək, boydan boya qurşuna dızsəniz de kitlelərimizi, biz yolumuzu bulduk, geleceğimizi gördük və şimdi, oqun yaydan fırladıxı noktadayız, yürüyürük. Bizi durduramazsınız. Çünki Güneşli güzel günlərimizi gördük, şimdi onların şafaxındayız və iləri gidiyex geri dönüş yox! Kararını biz çoxtan verdik!” Demextedir qehraman şehidimiz Armanc Kerboran.

Şimdi bu utanmaz t.c û kdp ye, Heval Armanc'ın direnişi ile cevap vermenin zamanıdır wellah. Bu düşüp, qalqamayan û bunun farkında bile olmayan utanmazlar zanediler bizî yox edecekler, bizi bitirecexler, topraxa gomecekler. Lê unitiler biz bir daha o topraxın altına dönmeme üzerine qalktık. Bu uxurda şehitler verdix, katliamlar gordix, wehşetler yaşadıx. Zindanlara atıldıx, tecawuze uxradıx û daha biçok exlaqsız yol û yöntem ... Ma Kürt xelkı olaraq görmedigimiz bişey qalmış? İca zanediler govende yasax, dile yasax, gelenexe yasax, sen Kürtsün û sana herşey yasax diyerek bizi yox edecexler. Lê ma biz yasaxlı topraxların yasaxlı evlatları ne zaman dinlediq ki bu yasaxları, ica qalqalım bugün dinliyex. Saçmaliler. İca wellah beni acız ediler ediler, onlara inat edi 7-24 TEW TEW diyerexten govende duriyem. Qomitanımız hevalê Cemal û hevala Zozan'ın her sözi wellah bizler için talimattır û anında yerine getirmex gereki. Toy-toyların kuşaxından olmasaqta lê TEW TEW'ler ile bu dijmınî yox edecexiz. Tew tewlerimiz govendımız olacax, dilimiz olacax, eylemimiz olacax û hepsi de dijmına darbe vuracax öle ica qalkıp, gece gündüz govend tutaxta bu nerege gidî, hele dijmına darbe vuri, vurmiyi bunada deqat etmax gerek. Her söz û her xereketimiz eylem olmalı ma öle degil? Onun için ere halayda çekek, stranda soyleyek, lê izin vermemek gerek bu dijmin bizi dar bir Kürtçilik çizgisi ile sınırlandırsın. Varlığımıza qarşı yapılan her saldırıya qarşı TEW TEW ile cevap olmaq gerek.

Biz Kürt xelkî öle bir xelkız ki yoqluktan var ede ede mücadelemizi dınyalara taşırdıx. Lê bazen düşüniyem û şimdiki halimizi görünce welleh diyem ma bu da heldır? Bölesi bir direniş mirasına saxip olacaxsın û saxiplenmiyecexsın, bölesi bir tarixe saxip olacaxsın û gidip başqalarının tarixinde bir figüren rolüni oynayacaxsın. Olacax iş degil! Welleh qehir olirem. Qiyametleri qopartacaxımız yerde, ica sê maymunları oynamax de neyin nesidir anlamış degilem. Saxiplenmelerimizde eyini Kürtçeyle bir selam verip, ardından türki devam etmex gibi olmiş. Bir eyleme qatılî ondan sonra dersin dînyayi fetih etmiş ax ax ben bu zamanların insani degilem. Welleh yanlış dönemde dınyaya gelmişem. Bu gençler nereye gidî, ne yapî anlamış degilem! Nerde o ARGK û ERNK dönemi. Dijital medya denilen aqıl alan teknigi qullaniler qullaniler ica bir-iki paylaşım yapîler, ica söyliler ben Kurdim û Kurdim! Ma Kürtlük budur? Bunlar qalki Kürtlüxü qurnazlıklariyla Qurutiiiii. Kendimize ayıq olaq û ne böyle şımarıq şımarıq xereketlerde bulunaq ne de müsaade edek. Ma biz Kurdistan gençlıxi, ergen degiliz. Bizler yurtseverliximizle biliniyex, Molotoflu eylemlerimizle tanıniyex, düşmanın qabusu olan gençlixiz, söz û mozla degil, pratik û eylem ile tanıniyex. O yüzden degerli yoldeşler, temsil ettiximiz xetın ferqında olaq.

Diqat edex, dijmin Kürtçeyi "PÊŞÎ PÊYA" yazılarına müdaxale ederex başlattı. E o zaman bizlerin de Pêşi Önderligimizin fiziki özgürlüğü, pêşi şehitlerimizin vasiyeti, pêşi direniş, pêşi varlıxımız û özgürlüxümüz diyex û yaşami bir bitünen Kurdî yapax. Zaten bunların derdî cennet Kurdistanımızı zîndana çevirmextir û hema gün yoxtur tutuqlama, basqı yapmî. Ma siz degerli yurtsever gençlixînin de bu faşist düşmanı yaqacax bir çaqmaxı yoxtur? Ma yüzünüzü baxlayacak bir puşînz yoxtur? Etrafta heç düşman yoxtur? Kendimizi qandırmayax, qafamız qarışık dexıldır û welleh gayet xoş dostu û dijminî belli olan bir dınyada yaşıyex. Yaqacax û vurulacax çoq yer werdir çoq. Sessızlıxi öldürex! Qiyametlerî qopartaq û bu dijminî tar û mar yapax. Unutmayax bu mücadele sadece û sadece gerillanın degildir, welleh bugün qalqtıx qalqtıx yoqsa iyi olmayacax, Kurdistana xoş etmeyiz. Yoqluxumuz üzerinden varlıxini qurmaya çalışanlere bu dınyayî jehr edex, kirafi edex û zaqqum edex !

ŞARKILI ÜLKENİN ÇOCUKLARI

YOLDAŞ,
BAK!
ATEŞİN PENÇESİ YIRTAR GÖĞSÜMÜ
TAM MEVSİMİNDE İNTİKAMIN
FIRTINASI KOPAR
ŞARKILI ÜLKENİN ÇOCUKLARI BÜYÜR
ÖFKEYLE
VAKTİDİR
BU ÖFKEYİ TUTUŞTURMANIN
GÖKLERE, GÖKLERE SELAM
SALMANIN
BAK,
MÜJDELİ YÜZYILA KÖTÜLÜKLER
SIZMAKTA
ADINI BİLMİYEN ÇOCUKLARA ANT
OKUTMAKTA
BAK,
KAN KARARGÂHI ANKARA'NIN
BEDENLERCE ÖLÜM SERİLİYOR CADDELERİNE
ÖLÜM TIRMANIYOR MİNARELERİNE
AHİTLERİ BOZMUŞLAR
ŞARKILI ÜLKEDE DALGALANAN
ÖFKEYİ UNUTMUŞLAR
BAK,
KİRLİ CUMHURİYETİN YÜZÜNE
KAN KARARIYOR ELLERİNDE
ALDANMIŞLIKLARINA KAHKAHA ATARLAR
BİZİ HALA AĞITLI ÜLKE SANIRLAR!
OYSA FEDAILİK DİNİNE
GİRDİĞİMİZDE
AĞIDI UNUTTUK BİZ
ÖFKE İLE YEŞERDİ BU AĞAÇ
ÖFKE SAÇTI HER BİR DAL
ÖFKE KUŞANDI HEVAL ERDAL BAK!
TAN YERİ AĞARMIŞ
DAĞ DORUKLARINDA BİR GOVEND BAŞLAMIS
ÜLKEMİZİN GÜNEŞİ AYDINLANMIŞ
VAKİTTİR
SAR BOMBAYI BEDENİNE
GÜNAHIN BAŞKENTİNE
BAŞKENTİN ORTA YERİNE
O KUTSAL ÖFKEYİ KOPAR AT
YENİ BİR NEWROZ COŞKUSUYLA
ADIN ATEŞ OLSUN HEVAL ROJHAT
UNUTANLARA BİZİ HATIRLAT!

**APOCU RUHLA DİRENEN
GENÇ KADINLAR ZAFERİ
KAZANACAKTIR**

